

అపరంజి

జులై 98
తెలంగాణ కారంజి

ప్రకాశ్
హెచ్.వి. వేంకటసుబ్బయ్య
గౌతమ
సూరి
నాయక్
ఐ.ఎన్.కే.
తీనూ
అరుణా ఆర్. కారంజి
బి.ఆర్. నాగేశ్
కుముదా పురుషోత్తమ్

బిడి ప్రతి: రూ. 3.50

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು: ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ ಸಂಪಾದಕ: ಶಿವಕುಮಾರ್	ಚಂದಾ ವಿವರ: ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 3.50 ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 35 ಆಜೀವ ಚಂದಾ : ರೂ. 350
ವಿಳಾಸ: ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 15	ಜುಲೈ '98	ಸಂಚಿಕೆ- 10
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	3
ದಶರಥ ಪ್ರಜ್ಞಾ	ಹೆಚ್.ವಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ	5
ಸಮವಸ್ತ್ರ	ಗೌತಮ	7
ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ಹಗರಣ	ಭೂಷಿ	9
ಪವಡಿಸು ನಾರಾಯಣಾ...	ಗಾಯತ್ರಿ	17
ಕೇಂದ್ರ ವಿತ್ತ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ...	ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.	20
ನೋವಿನ ಹಾಡು	ಶೀನೂ	23
ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೂಡೆ...	ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ	28
ನಿಮ್ಮಮ್ಮಲ್ಲಿ	-	30
ದೇವರ್ಕಳು ಕೊಟ್ಟ ಚುನಾವಣೆ	ಬಿ.ಆರ್. ನಾಗೇಶ್	31
ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ಕಥೆ	ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್	37

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ 15

ಜುಲೈ 98

ಸಂಚಿಕೆ- 10

ಸೋನ್ನೇಷ್ವರೈ: ಸವಿಜಿಜ್ಞಾಸಿತವ್ಯಃ

- ಛಾಂದೋಗ್ಯ

ಆತ್ಮನನ್ನೇ ಅನ್ವೇಷಿಸಬೇಕು; ಅವನನ್ನೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಇಚ್ಛಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಆದೇಶ.

ಆದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಲು ಇವರಿಗೆ ವ್ಯವಧಾನವಿಲ್ಲ. ಪರಮಾಣು ಸಾಧನವನ್ನು ಆಸ್ಪೋಟಿಸಲು ಈಗಲೇ ಏಕಾಗಬೇಕಿತ್ತು ಎಂದು ಆಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹದೇನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಬೊಬ್ಬೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಜಗತ್ತಿಗೇ ಗೊತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಹಿಂದೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಕೆಲಸ ಎಂದೋ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ದಮ್ಮಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆಸ್ಪೋಟನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವತ್ತೇ ಯಾಕೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು? ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಯಾಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದಷ್ಟೆ.

ಪರಮಾಣು ಸ್ಫೋಟ ಮಾಡುವುದೇ ಬೇಡವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹೋದ ತಿಂಗಳೇ ಅಪರಂಜಿ ಕೇಳಿದ್ದಾಳೆ, 1962 ಮರೆಯಿತೇ ಎಂದು. ಕಾಶ್ಮೀರದ ಮೇಲಿನ ಆಕ್ರಮಣಗಳು ಮರೆತವೇ? ಯಾರ ಜೊತೆ ನೈಸಾಗಿರಬೇಕು ಅನ್ನುವುದೂ ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೇ?

ಇನ್ನಾವರೂ ಭಾರತ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಧೋರಣೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಕಾಶ್ಮೀರ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಯೂನೋಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಏನಾಯಿತು? ಸಮಸ್ಯೆಯಾಯಿತು.

ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಈ ಆಸ್ಪೋಟನೆಗಳು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವು ಅಂತ ಒಂದು ಮಾತು. ಬೇರೆಯವರು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಆರಂಭಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ.

ಕೊರವಂಜಿ ತಲೆತಿರುವಿದ್ದಳು ಚೀನ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಸಖ್ಯವೆ ನಾವೆ ಹೊರಹೊರಗಾದೆವೇ ಎಂದು. ಟಿಬೆಟ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಏನಾಯಿತು? ಅಮೆರಿಕಾ-ಚೀನಾ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರರನ್ನು ನಂಬಿ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತಿರಬೇಕೇ?

ಬಾಂಗ್ಲಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾ ಹಡಗು ಬಂಗಾಳಕೊಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಮರೆತರೇ?

ಇವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರಿತು ಅಪರಂಜಿ ತಲೆ ತಿರುವಿ ನಕ್ಕಳು.

೦ಪ್ರಕಾಶ್

ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಳ; ಪ್ರತಿಭಟನೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಇದು ಬರ್ನಿಂಗ್ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗದಿರಲಿ!!

★ ★ ★

ಪಾಕ್ ಅಣುಬಾಂಬ್‌ಗೆ ಚೀನಾ ನೆರವು

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಹಾಗಲಕಾಯಿಗೆ ಬೇವಿನ ಕಾಯಿ ನೆರವು!!

★ ★ ★

ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ನಿಲ್ದಾಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಮುಂದಕ್ಕೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಎಷ್ಟಾದರೂ ಅದು ದೇವನ-ಹಳ್ಳಿ ತಾನೇ!!

★ ★ ★

ರೋಟಿ ಫಾರ್ ; ಇಂದು ಹೋಟೆಲ್ ಶುಭಾರಂಭ

- ಜಾಹೀರಾತು

ಅದರಲ್ಲೇ ಕಪಡಾನೂ ಸಿಕ್ಕರೆ ಚೆನ್ನ!!

★ ★ ★

ಬುದ್ಧ ನಕ್ಕ! ಎಂದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಪರಂಜಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತಳಂತೆ!!

★ ★ ★

ಕರುಣಾನಿಧಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷ

- ಸುದ್ದಿ

ಜಯಲಲಿತಾಗೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ!!

★ ★ ★

ಟೆಲಿಫೋನ್ ರಿಪೇರಿ ನೆವದಲ್ಲಿ ದರೋಡೆಗೆ ಯತ್ನಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸೆರೆ

- ಪತ್ರಿಕೆ

ನಿಜವಾದ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿರಬೇಕು ಪೆದ್ದ!!

★ ★ ★

ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರು??

- ಸುದ್ದಿ

ಸಮಾಜದಲ್ಲೇ ಏರುಪೇರು!!

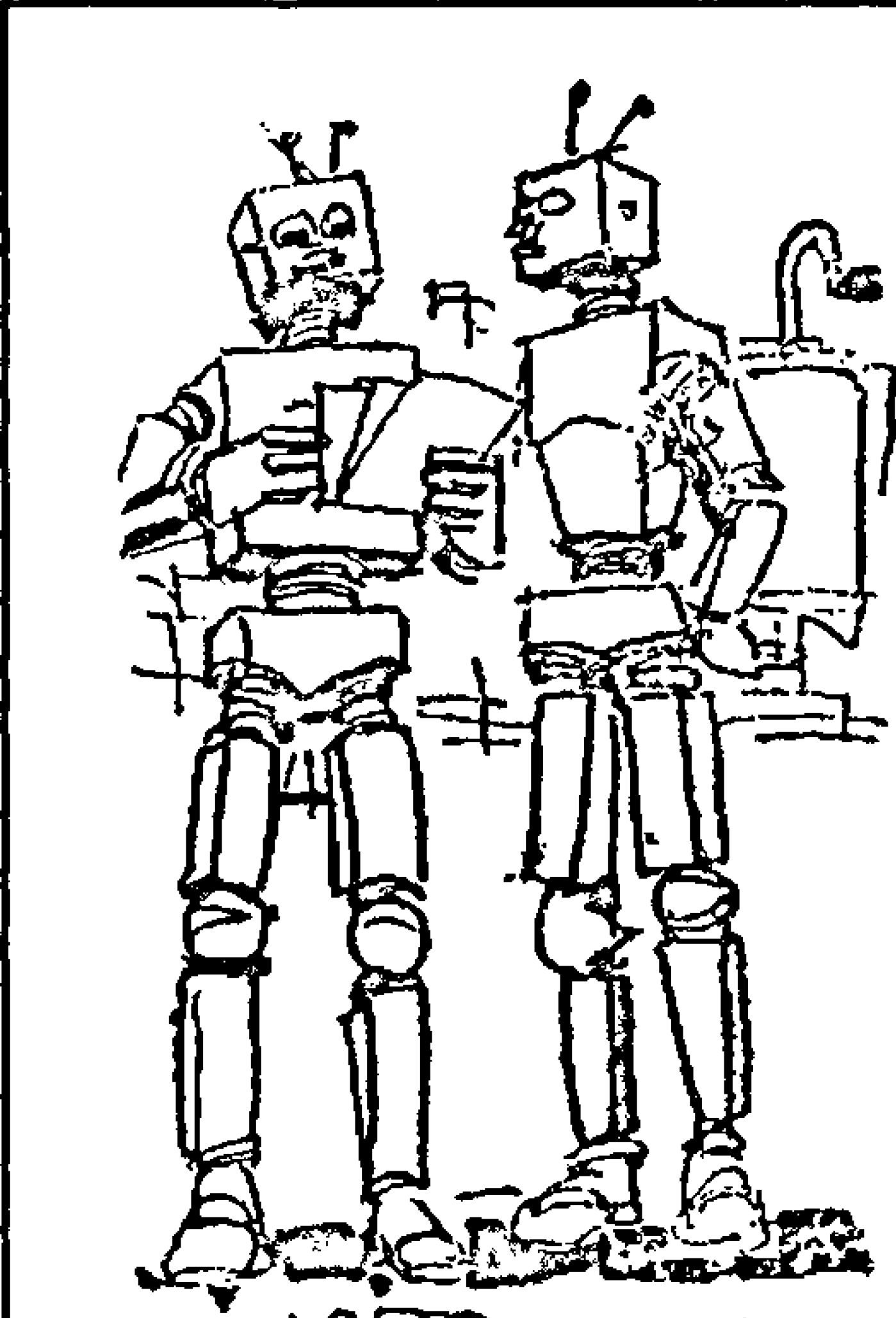
★ ★ ★

ಕನ್ನಡದ ಒಲವು ಮೂಡಿಸಲು ಕರೆ

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

“Good Show!!”

★ ★ ★

ಚಿತ್ರಾಂಶ

“ಇನ್ನೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ನಾವೇ
ಬರ್ಮೋಬೇಕಂತೆ ಸ್ವದೇಶೀ ಸೂತ್ರದ
ಪ್ರಕಾರ”

ದಶರಥ ಪ್ರಜ್ಞಾ

- ಹೆಚ್.ವಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ಬೆಂಗಳೂರ್ದಂತ ಬೆಂದೂರ್ದಲ್ಲಿ
ಬಂಡೀ ಓಡಿಸಬೇಕೊಂದ್ರೆ
ಮೈಮೇಲೆ ಭಾರಿ ಎಚ್ಚರಬೇಕು;
ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಅಕ್ಕ-ಪಕ್ಕ-
ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕು - ನಾಲ್ಕುಮೂಲೆ
ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು ನಿಗಾ;
ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟಿಡಬೇಕು
ಜೀವದೈಲಾಸೆ ಮಗಾ.
ಸಂಚಾರಿ ರೂಲೀಸ್ ಗೀಲಿಸ್ ಒಂದೂ
ನಡೆಯೋದಿಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಇಂದು
ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದು
ಯಾವನೋ ಇಕ್ತಾನೋ ತಂದು
ಹೇಳೋಕ್ಕರೋದಿಲ್ಲ ಈಸಂದು.

★ ★ ★

ಇದ್ದಂತೆ ಒಬ್ಬರಾಜ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ
ಯುದ್ಧಾಮಾಡ್ತಾ ರಥ ನಡೆಸೋದೆ
ಆಗ್ನಿತ್ತಂತೆ ಅವನ ಭಾರಿ ದಂದೆ
ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆ ಅಲ್ಲೆ
ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ ಬಿಡ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಥ;
ಅದಕ್ಕೇ ಅವನ ಹೆಸರಿತ್ತಂದ್ರೆ ದಶರಥ

★ ★ ★

ಈಗಂತೂ ಇರಲಿ ಈ ದಿಕ್ಕೆಂಟು
ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ವಾಹನ ಸಂಚಾರ
ಗಾಡಿ ಬಿಡೋಕ್ಕೆ ಬರ್ತಿದ್ದಂತೂ
ಬರುತ್ತೇ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಂಚಾರ
ಗ್ರಹಚಾರ!

ಮೇಲಕ್ಕೋ ಇಲ್ಲಾ ಕೆಳಕ್ಕೋ
ಹೋಗೋದಂತು - ಗ್ಯಾರಂಟಿ

★ ★ ★

ಅಂಥಾ ಮಹಾರಥನ ರಥವೇ
ಹೂತುಹೋಗಿರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಅಂದು,
ಅದು ತ್ರೇತಾಯುಗದ ಬೆಂಗ್ಲೂರ್
ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿರಬೇಕೂ ಒಂದು.
(ತಿಳಿದೋರು ಹೇಳ್ತಾರೆ ಈ ವಿಷಯ
ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು.)
ಅದು ಹೇಗಾದರು ಇರಲಿ ಮುಂದೆ
ನಡದದ್ದು ಗೊತ್ತೇ ಇದೆಯಲ್ಲ - ರಾಮಾಯ್ಣ
ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮುಖ್ಯವೇ ಹೊರ್ತು
ಮತ್ತೇನು ಅಲ್ಲ, ತಿಳ್ಕೊಳ್ಳಿ ತುರ್ತು

★ ★ ★

ಉತ್ತಿಷ್ಠತ ಜಾಗ್ರತ
ದಶರಥ ಪ್ರಜ್ಞಾಂ ನಿಬೋಧಿತ

ಈ ಶತಮಾನದ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖಕ - ಲೇಖಕಿಯರು

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನಗಳ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಲೇಖನಗಳ ಪುಸ್ತಕ ಒಂದನ್ನು ಹೊರತರುವ ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕಲೆಹಾಕುವ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಹಿರಿ-ಕಿರಿಯ ಹಾಸ್ಯ ಬರಹಗಾರರು ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯದೊಂದಿಗೆ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಸೈಜಿನ ಫೋಟೋ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳ ವಿವರ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿನ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಹಾಸ್ಯ ಲೇಖನದಲ್ಲಿನ ತಾವು ಮೆಚ್ಚಿದ ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಜುಲೈ 31ರ ಒಳಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ಲೀಲಾಶೇಖರ್

V - 15 ಪೈಪ್‌ಲೈನ್

8ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003.

Phone: 3440446

ಸಮವಸ್ತ್ರ

- ಗೌತಮ

ಒಂದಿನ ಟೋಯೊಟಾ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಇಲ್ಲಲ್ಲ, ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ. ದಾರೀಲಿ ಕಾರು ಕೆಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಡೈವರ್ ಇಳಿದು ರಿಪೇರಿಗೆ ತೊಡಗಿದ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕ ಹಾದು ಹೋಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದ ಕಾರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ನಿಂತಿತು. ಅದರಿಂದ ಇಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸೀದಾ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಸ್‌ಮಿ - ಏನಾದರು ತೊಂದರೆಯೇ? ಅಂತ ವಿನೀತನಾಗಿ ಕೇಳಿದ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯದೆ ಕಾರಿನ ರಿಪೇರಿಗೆ ಇಳಿದೇಬಿಟ್ಟ ಹತ್ತೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಯೂಬಿಟ್ಟ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಈ ರೀತಿ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ನುಡಿದು ತನ್ನ ಕಾರಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೆ ವೆರಿ ಕೈಂಡ್ ಆಫ್‌ಯು ಅಂತಂದೆ. ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ. ಇದು ಜಪಾನಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ತಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ನಿಷ್ಠೆ. ತಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ತಯಾರಿಸಿದ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿನ ದೋಷಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾವೇ ಹೊಣೆಗಾರರೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ.

★ ★ ★

ಜಪಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ನಮ್ಮ ಎಂ.ಡಿ. ಹೇಳಿದ ಈ ಒಂದು ಘಟನೆ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿತು. ನಿಷ್ಠೆ ಅಂದರೆ ಹಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿ ಅಂತ ಎದೆ ತಟ್ಟಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ ವಸ್ತು ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇಂಥ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬೇಕು ಅಂತೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಆಚೆ ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ, ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ನಮ್ಮ ಯೂನಿಫಾರಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನಾಚಿಕೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಯೋಚನಾ ಲಹರಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋದ ನಂತರ ಯೂನಿಫಾರಂ ಅನ್ನು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಧರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನಿಷ್ಠೆಯ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಅದೆಂದು ತಿಳಿದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮುಜುಗರವಾದರೂ ಕ್ರಮೇಣ ಖುಷಿಯಿಂದ ಧರಿಸುವ ಘಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಟೆಕ್ಸಿಕಲ್ ಡಿಸ್ಕಷನ್‌ಗೇಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆ ಕಂಪನಿಯ ಮಿ. ರಾವ್ ಜೊತೆ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೊಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ನನಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದ ಮಿ.ರಾವ್ ಜೊತೆ ಅವರ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ

ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಟೆ. ಮಿ. ರಾವ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಬಂದರು - ಮೇನ್ ಗೇಟ್‌ವರೆಗೂ ಬರ್ತೀನಿ ಎಂದರು.

ಯಾವುದೋ ಆಫೀಸೊಂದರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಮಿ. ಮೂರ್ತಿ, ಇಫ್‌ಯು ಡೋಂಟ್ ಮೈಂಡ್ ಒಂದು ಹತ್ತು ಸೆಕೆಂಡು. ಒಂದು ಮೆಸೇಜ್ ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡಿ ಬಂದುಬಿಡ್ತೀನಿ. ಆಗಬಹುದೆ? ಅಂತ ಮಿ. ರಾವ್ ಕೇಳಿದರು. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ಹೋಗಿಬನ್ನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಎರಡು ಪೈಲ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು ಒಂದು ಪಕ್ಕ ನಿಂತೆ - ಮಿ. ರಾವ್ ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಾರೋ ನನ್ನ ಕಡೆಯೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೇ ಬಂದರು. ನಾನೂ ನಗುಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ ಹಲೋಸರ್ ಅನ್ನಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಏನಪ್ಪಾ? ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯ? ಅಂದರು. ನನಗೆ ಏನೊಂದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಿದೆ - ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾರನ್ನಾದರೂ ಕುರಿತೋ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು. ನಿನ್ನನ್ನೇಪ್ಪ. ಏನು ನಿನ್ನ ಹೆಸರು? ಯಾವ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋದು? ಅಂತ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನ ಕೇಳಿದರು. ಏನೋ ಎಡವಟ್ಟಾಗಿದೆ ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇರ್ರೆಸ್ಪಾನ್ಸಿಬಲ್ ಫಲೋಸರ್ ಅಂತ ಗೊಣಗುತ್ತ ದಾಪುಗಾಲು ಹಾಕಿ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟರು. ಅವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತೆ. ಮಿ. ರಾವ್ ಆಚೆ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಇವರು ಎದುರಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಯಿತು. ಮಿ. ರಾವ್ ಇವರಿಗೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಸಾರ್ ಎಂದರು - ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದರು. ನನ್ನ ಮುಖ ಹೇಗಿತ್ತೋ ಏನೋ? ಏನಾಯ್ತು? ಅಂತ ಆತಂಕದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ನನಗೆ ಅವಮಾನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಮೌನವಾಗಿ ಪೇಚಾಡತೊಡಗಿದರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಅಪಾದಮಸ್ತಕ ನೋಡಿದರು. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎಂಥದೋ ಹೊಳಪು ಮೂಡಿತು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಕೆಂಪಾಯಿತು ಸಾರ್, ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನೀವೇನೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಸತ್ಯವೊಂದನ್ನು ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅಂದರು. ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಏನೋ ಅಪಾರ್ಥವಾಗಿದೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಅಂದೆ. ಕಾರಣ ತಿಳಿಯುವ ಕಾತುರದಿಂದ.

ನಿಮ್ಮ... ನಿಮ್ಮ ಈ ಯೂನಿಫಾರಮ್ಮೂ...

ಹೇಳಿ ಸಾರ್ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ

ನಮ್ಮ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಲಿ ಈ ... ಈ ಡ್ರೆಸ್ಸು ಮೆಸೆಂಜರ್‌ಗಳಿಗೆ ಯೂನಿಫಾರಮ್ಮು ಅಂತಂದು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತರು. ಒಂದರೆ ಕ್ಷಣ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ ಆಮೇಲೆ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕು ದಿಸ್ ಈಸ್ ಯೂನಿಫಾರಂ! ಅಂತಂದೆ. ಅವರ ಕೈ ಕುಲುಕಿ ಹೊರಟೆ. ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ ಮುಖ ಸಪ್ಪಗೇ ಇತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಯೂನಿಫಾರಮ್ಮಿನ ಅರ್ಥ ಅವರಿಗಾಗಿಲ್ಲ!

ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ಹಗರಣ

- ಭೂಷಿ

ಹನ್ನೊಂದನೇ ಮೇ, 1998! ನಾವೂ ಸಹ ಪ್ರಬುದ್ಧರಾದೆವು! ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದೆವು. ಪಂಚಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಚುನೋತಿ ಕೊಟ್ಟೆವು. ಮೂಗು ಮುರಿದೆವು. ಕ್ಲಿಂಟನ್ ಗೆ ಮುಖಭಂಗ; ರಷ್ಯ, ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನ; ಬ್ರಿಟನ್ ಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಇನ್ನು ಚೀನಾಗೆ ಆಕ್ರೋಶ; ಪಾಕೀಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಅಸೂಯೆ, ಜಪಾನಿಗೆ 'ಆಘಾತ'! ಇದಲ್ಲದೇ ದಿನ, ವಾರ, ಪಕ್ಷ, ಮಾಸ ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸುಗ್ಗಿ. ಹಲವಾರು ಹೆಸರಾಂತ ಬರಹಗಾರರು, ಬರಹಗಾರರಲ್ಲದವರು ವಿಷಯ ತಿಳಿದವರು, ತಿಳಿಯದವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ಮತ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಲು ಸದವಕಾಶ! ಏನೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯಿತು! ಏನೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ! ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯುವುದರ ಒಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಟನ್ ಪೇಪರ್ ಖರ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಏನೋ? ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿರಸ. ಭಾರತ 'ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ' ದೇಶವಾಗುವ ಭೀತಿ ಕೆಲವರಿಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಕುಸಿತದ ಆತಂಕ. ಅಂತೂ ಬುದ್ಧಪೂರ್ಣ ಮೆ ದಿನ ನಡೆಸಿದ ನಮ್ಮ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಶಂಕೆ, ಆತಂಕಗಳಿಗೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲದರ ಮಧ್ಯೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಸಹ ತಂದು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಮೆರಗುಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅಂತಲೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಜೊತೆಗೆ... ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ "ನಿನ್ನಿಂದಾಯ್ತು, ನನ್ನಿಂದಾಯ್ತು" ಎಂದು ತೆಗಳುವ, ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಕಡೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ನೆರೆರಾಷ್ಟ್ರ (ಸಹೋದರ ರಾಷ್ಟ್ರ?!) ವಾದ ಪಾಕೀಸ್ತಾನವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ, ಅದೂ ಸಹ "ನಿನಗಿಂತ ನಾನೇನೂ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ, ನೀನು ಐದು ಸ್ಪೋಟ ನಡೆಸಿದರೆ, ನಾನು ಆರು ನಡೆಸಬಲ್ಲೆ, ನೋಡು" ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮೆರೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಕೂಡ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷದ ಬುದ್ಧ ಪೂರ್ಣಮೆಯ ನಂತರ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ equations ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬದಲಾಗಿದೆ ಅನ್ನಬಹುದು ರಾಬರ್ಟ್ ಓಪನ್ ಹೈಮರ್ (ಅಣುಬಾಂಬನ್ನು ಮೊದಲು ಸ್ಫೋಟಿಸಿದವನು) ಆಗಲೂ ಹೇಳಿದ್ದ "The world will never be the same again" ಅಂತ. ಈಗಲೂ ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೇ ಹೇಳುವ ಹಾಗಾಗಿದೆ!

ಎಂತಹ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದ ಹೇಳಿಕೆ, ಸ್ವಾಮಿ!... ಪ್ರಪಂಚ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿತ್ತೆ? ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷ ನಡೆದೇ ಇದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಅವತರಿಸಿದ ಮೇಲಂತೂ ಕೇಳಲೇಬೇಕಿಲ್ಲ! ಹಲ್ಲು, ಉಗುರು, ತೋಳಬಲ, ಕಾಲುಬಲದಿಂದ ಕಿತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಕ್ರಮೇಣ ಕಲ್ಲು, ಕತ್ತಿ, ಬಿಲ್ಲು-ಬಾಣ.... ಅಂತ ವಿಧ ವಿಧವಾದ

ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮಟ್ಟ ಹಾಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಹೀಗೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಈ ಬಗೆಯ ನಡವಳಿಕೆಗೆ ಅವಸಾನ ನನಗಂತೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಕತ್ತಿ ಬಂದಾಗ, ಗುರಾಣಿ ಬಂತು; ಬಿಲ್ಲು-ಬಾಣ ಬಂದಾಗ ಕವಚ-ಕಿರೀಟ ಬಂತು; ಕೋಟೆ, ಕೊತ್ತಲು ಕಟ್ಟಿದಾಗ ಮದ್ದು, ಗುಂಡು ಬಂದವು! ಒಂದು ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೊಂದು ಉಪಸಂಹಾರ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳನ್ನೇ ಗಮನಿಸಿ. ಆಜ್ಞೇಯಾಸ್ತ್ರ, ಪರ್ಜನ್ಯಾಸ್ತ್ರ, ಪಾಶುಪಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ.... ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವೆಂದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವುಗಳ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಸಂಶಯ ಪಡಬಹುದು. ಆದರೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಜ್ಞೇಯಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಉಪಶಮನಪರ್ಜನ್ಯಾಸ್ತ್ರವಾದರೆ, ಪರ್ಜನ್ಯಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ; ವಾಯುವ್ಯಾಸ್ತ್ರ.... ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಾಸವಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೇ... ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮೊದಲಾದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳದೇ ಮೇಲುಗೈ; ರಕ್ಷಣಾಸ್ತ್ರ ವಿಕಸಿತಗೊಂಡೊಡನೆ, ಅದರದು ಮೇಲ್ಗೈ ಹೀಗೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಗನ್‌ಪೌಡರ್ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ "The world will never be the same again" ಅನ್ನುವಂತಹ ಉದ್ಗಾರ ಕೇಳಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಇದುವರೆವಿಗೂ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರದ ವಿಕಸನ ಆಗಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರದು ಮೇಲ್ಗೈ ಆಗಿ ಉಳಿದಿದೆ.

ಮಾನವನ ಹುಟ್ಟುಗುಣವೇ ಜಗಳ ಆಡುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಅವನು ಹುಡುಕುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲಬಾರಿ ಅಣುವನ್ನು 'ಭೇದಿಸಿದಾಗ' ಅದನ್ನು ಒಡೆದವನಿಗೆ ಘಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಆದರೂ..... ಆ ಅಕಾರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಮೆರಿಕಾ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಅಣುಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಜಪಾನಿನ ಹೀರೋಷಿಮಾ, ನಾಗಸಾಕಿ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿತು. ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಟ್ರೂಮನ್ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲವಾಯಿತು ಏಕೆಂದರೆ, ಜಪಾನೀಯರು ಆಗಾಗಲೇ ಶರಣಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇದು ಅಮೆರಿಕನರಿಗಲ್ಲದೇ, ಅವರ ಕಡೆ ಇದ್ದ ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೂ, ಅದನ್ನು ಟ್ರೂಮನ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ; ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜಪಾನೀಯರನ್ನು ಸಾವಿಗೀಡುಮಾಡಿದ! ಈಗ, ಅದೇ ರಾಷ್ಟ್ರ "ಈ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದರೆ ಕ್ಷೇಮ. ಬೇರೆಯವರ ಬಳಿ ಇದ್ದರೆ ಅಪಾಯ" ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಸೋವಿಯತ್ ಒಕ್ಕೂಟ ಅದರ ಧೋರಣೆಗೆ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕದೇ ತಾನೂ ಸಹ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ಸ್ಫೋಟಿಸಿದಾಗ ಇಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಪೈಪೋಟಿ ಷುರು ಆಯಿತು. ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬರು ಹೆಚ್ಚು ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸತೊಡಗಿದರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಧವಿಧವಾದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. "Massive retaliation" ಅಂತ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು ಕಡೆಗೆ when you can't

win them, join them' ಅಂದ ಹಾಗೇ ಇಬ್ಬರು ಗುಂಡಾಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಬಾಕಿಯವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ.... ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಬಗ್ಗಲಿಲ್ಲ, 96ರ ವರೆಗೂ ಸ್ಪೋಟದ ಮೇಲೆ ಸ್ಪೋಟ ನಡೆಸಿತು ತಾನೂ ಸಹ nuclear power ಎಂದು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತು. ಇನ್ನು, ಚೀನ.... ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದೇ ಇಲ್ಲ ಅದರ 'ಭಾಯಿ, ಭಾಯಿ' ಪರಣ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ 'ಬೈ, ಬೈ'ಗೆ ತಿರುಗಬಹುದಾದೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕೆಲವರ್ಷ ಸೋವಿಯಟ್ ಒಕ್ಕೂಟದ 'ಭಾಯಿ, ಭಾಯಿ' ಆಗಿ ಅರವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅಣುಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟಿಸಿ 96ರವರೆಗೂ ಸ್ಪೋಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತು. ಕೂಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅಮೆರಿಕ-ಚೀನಾ 'ಭಾಯಿ, ಭಾಯಿ' ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿವೆ. ಬ್ರಿಟನ್... ಕೇಳಬೇಕೇ? ಅಮೆರಿಕೆಯ ಚೀಲ.... ಈ ಐವರೂ ಈಗ Big five ಅಂತ ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು "ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ಪಡೆಯಲು ಪಾತ್ರರಲ್ಲ. ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರು" ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದೆ. ತಮ್ಮ ಬಳಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವ ಬದಲು ಅವನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು "ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾದರೂ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಏನು ಕಾದಿದೆ, ನೋಡಿ" ಅನ್ನುವ ಗುಂಡಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿವೆ! ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಬೇರೆ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದರೂ ತಾನೂ ಸಹ "Position of strength" ಗೆ ಹವಣಿಸಿದರೆ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟು ಪೀಠಿಕೆ ಆದಮೇಲೆ, ಪ್ರಸ್ತುತಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ನಾವು ಮಾಡಿರುವ 'ಅಕ್ಷಮ್ಯ' ಅಪರಾಧದ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತೆ? ಏನಾಗಬಹುದು? ಅಂತ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಇದುವರೆವಿಗೂ ಏನಾಗಿದೆ? ಮೊದಲೆದ್ದ ಹಾಹಾಕಾರ, ಆಟಾಟೋಪ ಎಲ್ಲಾ ಆರುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಯಶವಂತ ಸಿನ್ಹಾರವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ "ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರತಿಬಂಧ ಅಷ್ಟೇನೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಈ ಸಲದ budget ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ, ನವಾಜ್ ಷರೀಫ್ ಇದೇ ಸಮಯ ಅಂತ "Emergency", "Austerity", "Measures" ಅಂತ ಘೋಷಿಸಿ ತಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣ ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.... ಭಾರತ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಮಾತುಕತೆಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ.

ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿ, ಬೇಗ ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ... ಅಮೆರಿಕಾ ಆಗಲಿ, ಚೀನ ಆಗಲಿ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಆಗಲಿ, ಈ ಸ್ಪೋಟಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಯಾರಿಗೂ "ಪ್ರಪಂಚದ ಸುರಕ್ಷತೆ ಈ ಸ್ಪೋಟಗಳಿಂದ ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ" ಅಂತ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆತಂಕ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ... ಏನಂತೀರಿ?

ಭಾರತ ಈ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂದೋ ನೋಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು 1974ರ ಬುದ್ಧಪೂರ್ಣ ಮೆ ದಿನ ನಾವೂ ಅಣುಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರು ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟೆವು.

ಮುಂದೆ ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ನಡೆಸದೇ ಇದ್ದದ್ದು ರಾಜಕೀಯ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದಲೇ ಹೊರತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕ್ಷಮತೆಯ ಅಭಾವದಿಂದಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಫೋಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಾ.ಜ.ಪ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯಬೇಕಾದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೋ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿಯೋ ಇಲ್ಲಾ ಬರೀ ಧೈರ್ಯ ಹೀನತೆಯಿಂದಲೋ ರಾಜಕೀಯ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂಜರಿದಿದ್ದರು. ಭಾ.ಜ.ಪ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು ಅಷ್ಟೇ. ಇದರಿಂದ ಇತರ ಪಕ್ಷಗಳು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಳಚಿದ್ದರಿಂದ ಹಿಡಿದ ಉಸಿರನ್ನು ನೀಳವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು 'ಇದು ಆಂತರಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲು ಭಾ.ಜ.ಪ. ನಡೆಸಿರುವ ಕುತಂತ್ರ' ಅಂತ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಪಡೆದುಕೊಂಡವು. ನಾವುಗಳು ಈ ಬಗೆಯ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಈಗ ನಾವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಉಪಯೋಗ, ಎಲ್ಲಿ, ಹೇಗೆ, ನಡೆಸಬಹುದು? ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತು. ನಾವು ನಡೆಸಿದ ಐದು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೈಡ್ರೋಜನ್ ಬಾಂಬ್ (50,000 ಟನ್ TNT ಅಥವಾ 50 KT ಕ್ಷಮತೆಯುಳ್ಳದ್ದು), ಎರಡು ಹತ್ತರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು KT ಯವು ಮತ್ತೆರಡು ಒಂದು KT (1000 ಟನ್ TNT) ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಕ್ಷಮತೆಯವೆಂದು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. 50KT ಯ ಸ್ಫೋಟನೆ ಹೈಡ್ರೋಜನ್ ಬಾಂಬಿನದಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ fission ಬಾಂಬಿನದಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕೆಲವರು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸಂಶಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಈಚೆಗೆ ಬಂದ ಒಂದು ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ. ಏನೇ ಇರಲಿ, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ವಿವಿಧ ಕ್ಷಮತೆಗಳ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಪರಿಣತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ ಅಂತ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು.

ಯಾವುದೇ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರವಾಗಲಿ (ಒಂದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ನಾಲಕ್ಕು ಬಗೆಯ ಹಾನಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೀರೋಷಿಮಾ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿಸಿದ ಬಾಂಬಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, ಒಂದು ಹತ್ತು KT bomb ಸಿಡಿದೊಡನೇ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಕಾಶ ಸುಮಾರು 50 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕೋರೈಸಿ ಅವು ಶಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. (ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದಲ್ಲಿ) ಈ ಪ್ರಕಾಶ, ಸ್ಫೋಟನೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಶಾಖಯುಕ್ತವಾದ ಗೋಲಾಕಾರದ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ತಾಪಮಾನ ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಸ್ಫೋಟದ ಜಾಗದಿಂದ 2-3- ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಜಂತುಗಳೂ, ವಸ್ತುಗಳೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗಿ. ಜ್ವಾಲೆ ಮತ್ತೆ ದೂರ ಹರಡುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಜೀವ ಜಂತುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಮಾರಕವಾಗಿ ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳಿಂದ ನರಳಿ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಮೂರನೆಯ ಬಗೆಯ ಹಾನಿ ಅಂದರೆ ಗಾಳಿಯ ಒತ್ತಡದ್ದು, ಸ್ಫೋಟ ಉಂಟಾದಾಗ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ ಸುತ್ತಲಿನ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಕಬಳಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ 'ಶೂನ್ಯ' ವಾತಾವರಣದಿಂದಾಗಿ ರಭಸವಾದ

ವಾಯುಒತ್ತಡ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒತ್ತಡದ ತರಂಗದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಗಿಡಮರಗಳು ನೆಲಸಮವಾಗುತ್ತವೆ. ಕಡೆಯದಾಗಿ, ಸ್ಫೋಟದಿಂದ ಆದ ಹೊಗೆ, ಧೂಳು ಮುಂತಾದವು ನಾಯಿಕೊಡೆಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಏರಿ, ಗಾಳಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ದೂರಕ್ಕೆ ಹರಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿನ ಮಾರಕ ವಿಕಿರಣಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ತಿಂಗಳಾರುಗಟ್ಟಲೆ ಸಹ ಹಾಗೇ ಇದ್ದು, ಹರಡುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. “ಹೈಡ್ರೋಜನ್ ಬಾಂಬ್”ನ ವಿಶೇಷತೆ ಅಂದರೆ “ಮೂರ್ತಿ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ, ಕೀರ್ತಿ ದೊಡ್ಡದು” ಅಂದಹಾಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ಹಾನಿ ಮಾಡಲು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಂಬಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ತೂಕ, ಗಾತ್ರದ್ದಾದರೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾನಿ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾದ ಅಸ್ತ್ರದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಯಾವಾಗ, ಯಾರು ಮಾಡಬಹುದು? ಅದೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಅದು ಮಾಡುವ ಹಾನಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಮೇಲೆ? ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹಜವೇ. ಪಂಚಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳು “ನಾವಂತೂ ಮೊದಲ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವನಾದರೂ ಹುಚ್ಚನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅನರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ. ಆ ಹುಚ್ಚನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ನಮ್ಮಂತಹ ‘ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ’ ರಾಷ್ಟ್ರ ಅವನಿಗೆ ತಿರುಮಂತ್ರದ ಹೆದರಿಕೆ ಹಾಕಬೇಕು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಈ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಪ್ರಪಂಚದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ” ಅಂತ ಯಾರ ಬಳಿಯಾದರೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಲು ನಾವು ಪಂಚಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳೇ ಸೂಕ್ತವಾದವರು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1945ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗ ಎಲ್ಲೂ ನಡೆಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಮ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಂಟನ್ ಇದನ್ನು, ಕೊಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇರಾಕ್ ಮೇಲೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ತಾನು “ಬೇಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡವರೇ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ “ಹೊಲಮೇಯಲು” ಹೊರಟಂತೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಮಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವೆಂದು ಭಾಸವಾದಾಗ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ ಅಂತ ಆಗಲಿಲ್ಲವೇ?

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳ ದಾಸ್ತಾನು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಅಮೆರಿಕಾ ಬಳಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟೂವರೆ ಸಾವಿರ ವಿಧವಿಧವಾದ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳಿದ್ದರೆ, ರಷ್ಯಬಳಿ ಅದರ ಅರ್ಧದಷ್ಟು. ಚೀನಾ ಸಹಿತ 450 ಈ ಬಗೆಯ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ರಕ್ಷಣಾ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ತಿಳಿಸಿವೆ! ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಭಾರತ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದರೆ, ವಿಷ ಕಾರುವುದು ಏಕೆ? ಹೇಳಿ!

ಇದನ್ನು ವಿಧ ವಿಧವಾದ ಕ್ಷಮತೆಯುಳ್ಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ಏಕೆ? ಒಂದು KTಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕದಾದುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದೆವು? ಏಕೆ? ಬಹುಶಃ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದಕ್ಕಿರಬಹುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಗುರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ನಮ್ಮ ಬಳಿ

ಸಾಧನಗಳಿವೆಯೇ? ಇದ್ದರೆ ಇವು ಯಾವುವು? ಎಷ್ಟಿವೆ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಿಡಿಸುತ್ತೆ? ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತೆ? ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ತೆರಬೇಕಾದ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಲೆ ಏನು? ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಏನಾದರೂ ಅನರ್ಥ ನಡೆದರೆ, ನಮ್ಮ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಜವಾಬೇನು? ತಕ್ಷಣ ಯಾವ ಬಗೆಯ ವಿಪತ್ತು ಒದಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈಗಲೇ ಸ್ಫೋಟಿಸಲು, ಏನು ಅವಸರವಾಗಿತ್ತು? ಎಂತೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಎದ್ದಿವೆ. ವಾಗ್ವಾದಗಳು ಪುರು ಆಗಿವೆ! ಕೆಲವರಂತೂ "ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕುಲಾಬಿ ಹೊಲೆಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು!" ಅಂತ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Policy of deterrence ಅಂದರೆ "ಒಂದು ಅಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಒಂದು" ಅನ್ನುವ ಧೋರಣೆ ಅಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಎಷ್ಟು ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಯಾರ ಬಳಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಅಸ್ತ್ರಗಳಿವೆ? ಅವು ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಮಾಡಬಹುದು, ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ. ಚೀನಾ ಬಳಿ 450 ಇರಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಮೇಲೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿನವುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಕಮ್ಮಿ ಇದ್ದರೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಚೀನಾ ದೇಶದ ಕೆಲವು ಜನ ನಿಬಿಡ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ನಾವು ತೋರಿಸಿದರೆ, ಚೀನೀಯರು ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯಬಹುದಲ್ಲವೇ? ರಕ್ಷಣಾ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಈಗಾಗಲೇ 25 ರಿಂದ 65 ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳಿವೆ (ಜೋಡಿಸದೇ, ಬಿಡಿ ಭಾಗಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ) ಎಂದು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ವಿಶ್ಲೇಷಜ್ಞರು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಮಾಡುವ ತನಕ ಇದು ಊಹಾಪೋಹವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ 'ಎಷ್ಟು' ಅನ್ನುವುದರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಊಹೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ ಅಷ್ಟೇ. ಆದರೆ Deterrence ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ ಅಂದ ಹಾಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಅಂದಮೇಲೆ, ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ "ಮಾಡಬೇಕಾದ ಖರ್ಚು ಆಗಲೇ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ ಈಗ ಕ್ಷಮತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಬಹುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಕಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂದು ತರುವ ಸಂಭವಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲವೇ? ನೀವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ, ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಟಿ.ವಿ. ಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ದಿನಕ್ಕೊಂದಾದರೂ ಈ ಖರ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹನೀಯರು, ರಾಜಕಾರಣಿ, "ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ಕೋಟಿಯಂತೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಾಜು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂದಾಜಿನ ಮೊತ್ತ ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿರಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ, ನನಗೆ!

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ. ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೂ, ಯಾರೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಅಥವಾ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು, ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ, ಒಂದು

ವಿಶೇಷರೀತಿಯ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್ ಬಾಂಬ್ (Neutron Bomb) ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೆರಿಕ ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲೇ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಇದರ ಕ್ಷಮತೆ ಒಂದು KT ಎಂದು ಪರಚುರತಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದ ಆಗಿನ ಕ್ಷಿಪಣಿಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ 'ಲಾನ್ಸ್' (Lance) ಎಂಬುದರ ಮೂಲಕ 75 ಮೈಲಿ ದೂರದ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಲೂ. ಎಂಟು ಇಂಚ್ ಗನ್‌ಗಳಿಂದ 20 ಮೈಲಿ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಲೂ ವಿಕಸಿತಗೊಳಿಸಿತ್ತು ಈ ಅಸ್ತ್ರದ ವಿಶೇಷತೆ ಏನೆಂದರೆ, ಇದು ಬಾಕಿ ಅಣುಬಾಂಬ್‌ಗಳಂತೆ "ಕಲುಷಿ"ಯಲ್ಲ. "Clean bomb" ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ಹತ್ತು KT 'ಸಾಮಾನ್ಯ' ಬಾಂಬನ್ನು ಸಿಡಿಸಿದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಆಸ್ಫೋಟದ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಒಂದೂವರೆ - ಎರಡು ಕಿ.ಮೀ. ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಟ್ಟಡವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುವುದಲ್ಲದೇ, ಗಾಳಿಯ ಒತ್ತಡ, ಬೆಂಕಿ, ಮಾರಕ ವಿಕಿರಣಗಳ ಪ್ರಸರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಹಾನಿ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬರೀ ಒಂದು KT ಕ್ಷಮತೆಯ ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್ ಬಾಂಬನ್ನು ನೆಲದಿಂದ ಸುಮಾರು ನೂರು ಮೀಟರ್ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿಸಿದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ನೂರು, ನೂರಹತ್ತು ಮೀಟರ್ ಒಳಗಿನ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಹಾನಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್‌ಗಳು ಅರ್ಧ, ಮುಕ್ಕಾಲು ಕಿ.ಮೀ. ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಧೀರ್ಘಕಾಲದ ಖಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್‌ಗಳು ಬೇಗ ಕ್ಷೀಣಿಸುವುದರಿಂದ, ಸ್ಫೋಟಿಸಿದ ಜಾಗವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು (ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶ ತಿಂಗಳಾರುಗಟ್ಟಲೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದಾಗಿರುತ್ತದಲ್ಲದೇ, ಸುತ್ತಲಿನ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ದೂರದೂರದವರೆಗೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ) ಈ ಎಲ್ಲಾ 'ಗುಣ'ಗಳಿಂದ ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್ ಬಾಂಬ್ ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕರ ಅಂತ ಅನಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಆದರೆ ಎಂಭತ್ತರ ದಶಕದವರೆಗೂ ಇವುಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ಪುರು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ "ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣ"ದ ಅಸ್ತ್ರ ಪರೀಕ್ಷೆಗೂ, ಈ 'ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್ ಬಾಂಬಿಗೂ, ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧ ಇದೆಯೇ? ಅಂತ. ಉತ್ತರ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ಗೋಪ್ಯವಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದೇ ವಾಸಿ, ಅಂತ ನನ್ನ ಭಾವನೆ!

ನಾವು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ವಿಕಸನ ಪರಿಣತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತಂದು, ನ್ಯಾಯರಹಿತ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳಾದ NPT, CTBT ಮತ್ತು FMCR (Fissile materials control regime) ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಸಹಿ ಹಾಕಿಸುವ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದ ಕುತಂತ್ರವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆರ್ಥಿಕ ನಿರ್ಬಂಧ ಬಂದರೆ, ಏನಾಗಬಹುದು? ಮ್ಯಾನ್‌ಮಾರ್ (Burma) ಮತ್ತು ಇರಾಕ್‌ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತ್ರಾಸವಾದರೂ, ಐರೋಪ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾ

ದೇಶಗಳಿಗೇ ನಷ್ಟ ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಆಗಬಹುದು ಅಂತ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಆರನೇ ಒಂದರಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಭಾರತ ವಿಶ್ವದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾದ ಅಮೆರಿಕಾ, ಬ್ರಿಟನ್ ಮುಂತಾದವರು ಇದನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅವರ ದೇಶದ ಪ್ರಭಾವೀ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಸರಕಾರ ಎಲ್ಲಿ ಮೀರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಅಣ್ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಫೋಟಿಸಿ “ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು” ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಪಾಕೀಸ್ತಾನ ಸಹ ತನ್ನ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿತು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಎರಡೂ ದೇಶಗಳ ನಡುವಣ ಬಿಸಿ ವಾತಾವರಣ ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಲ್ಲದೇ ಮುಂದೆ, ಬಹುಶಃ ಎರಡು ದೇಶಗಳೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಪಂಚ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜಕೀಯ ನಡೆಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಶ್ಮೀರ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದೇ ಕಂಟಕವಾಗಿದೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವರು (ಕಾಶ್ಮೀರ ನಾಯಕರೂ ಸಹ) ಸಣ್ಣ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣ ರೇಖೆಯನ್ನು (Line of actual control or “LOC”) ಶಾಶ್ವತವಾದ ಭಾರತ-ಪಾಕೀಸ್ತಾನದ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗಡಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ತೋರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಯಾವುದೂ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಒಲವು ತೋರಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಜನತೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ (ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಲ್ಲ, Referendum ಮೂಲಕ) ಬಹುಶಃ ಅದು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಬಹುದು ಅಂತ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಪಾಕೀಸ್ತಾನ ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಗುರಿಸಾಧಿಸುವತ್ತ ನಡೆಯಬೇಕು, ಅಷ್ಟೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಬಗೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲದೇ ಮತ್ಯಾವ ರೀತಿಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಳೇ ಹಾಡುಗಳನ್ನೇ ಎರಡು ದೇಶಗಳೂ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನಾವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದು 1948 ರಲ್ಲೇ. ಆಗೇನಾದರೂ ಯುದ್ಧ 48 ಘಂಟೆಗಳ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಲ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿದವರ ಅಭಿಮತ. ಆದರೆ ಅದೀಗ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಬದಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ, ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಣ್ವಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗದ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ. ಅಧಿಕ ಕ್ಷಮತೆಯ ಅಸ್ತ್ರಗಳು deterrents ಏ ಹೊರತು ಬಳಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಕ್ಕಂತೂ - ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವುದು ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಕ್ಷಮತೆಯ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಉಪಯೋಗ. ಈಗ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಅಸ್ತ್ರಗಳು “dirty” ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತಲೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್ ಬಾಂಬ್ ನಂತಹ “Clean” ಅಸ್ತ್ರದ ಆವಿಷ್ಕಾರವಾದರೆ ಅಥವಾ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಇವುಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ಕೆಲವರಾದರೂ ಹಿಂಜರಿಯಲಾರರು ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಆದರೆ, ಈಗ ಇವು ಯಾರ ಬಳಿ ಇವೆ; ಇದ್ದರೂ ಬಳಕೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟು ವಿಕಸಿತವಾಗಿವೆಯೇ? ಅನ್ನುವುದು “ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ” (ಅಥವಾ Sixty Four dollar question)

ಪವಡಿಸು ನಾರಾಯಣಾ....!

- ಗಾಯತ್ರಿ

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದ್ದ. ಕಾಲುಚಾಚಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ, ತಲೆಯಡಿ ಅಂಗೈಯಾನಿಸಿ, ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಯಾವುದೋ ಕನಸು ಕಾಣುವ ಭಂಗಿ! ತನ್ನ ಹೊಕ್ಕಳಿಂದ ಒಂದು ಬಳ್ಳಿ ಚಿಗುರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಮೂರ್ಖಾಲ್ಪು ಸುತ್ತು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಡನ್‌ಲಪ್ ಹಾಸಿಗೆಯಂತಿರುವ ಹನ್ನೆರೆಡು ತಲೆ ನಾಗರಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ರೆಸ್ಪ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಭಂಗಿಯನ್ನು ಯಾವ ಟೈಟಾನಿಕ್ಯು ಬಂದು ಹೊಡೆದರೂ ಅಲುಗಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಿ, ಕ್ಷುಲ್ಲಕ! ವೈಕುಂಠ - ನಾರಾಯಣನ ಹೋಮ್‌ಟೌನ್. ಸಪ್ತಸಾಗರ ಅವನದೇ ಏರಿಯಾ. ಹನ್ನೆರೆಡು ತಲೆಗಳ ನಾಗರಹಾವು ಅವನ ಶಯನ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಗಿಡಮರಗಳೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತೋ, ಹುತ್ತವೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತೋ ಅವನಿಗಿಲ್ಲದ ಮುಜುಗರ ನಮಗ್ಯಾಕೆ?! ಇದೆಲ್ಲಾ ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿದ್ದು ಅವನ ಕಾಲಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಸೀನು! ವಜ್ರವೈಢೂರ್ಯಗಳ ಕಿರೀಟಧಾರಿಣಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣನ ಸಿಂಪೆಥೆಟಿಕ್ ಪೋಸು. ಹಾಕಿದ ಮೇಕಪ್ ಕೆಡದೆ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾರಾಯಣನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು 24 ಗಂಟೆಗಳೂ ಸತತವಾಗಿ ಹಿಸುಕಿ, ಹೊಸಕುತ್ತಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯವರ ಪಾಡು. ಅಲ್ಲಾ ಭೂಲೋಕದ ಅನೇಕ ವಿಮೆನ್ಸ್‌ಲಿಬ್ ಸಂಘಗಳಾದ ನಾರೀವಿಮೋಚನಾ, ಗೌರೀ ಬಂಧನಾ, ಮಹಿಳಾ ಮೋಕ್ಷ, ಸತೀರಕ್ಷಾ, ಕನ್ಯಾಬಲಾ, ಸಬಲಾ, ಅಚಲಾ, ಗಂಜಲಾ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಲಲನಾಮಣಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಇದು ಇನ್ನೂ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲವೇನೋ?! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರೊಟಿಸ್ಟುಗಳು, ಮೋರ್ಚಾಗಳು ನಡೆಯದೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದವೇ? ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲಾಯಿಟೇಷನ್ ಆಫ್ ವಿಮೆನ್, ಬಾಂಡೆಡ್ ಲೇಬರ್, ಅನೀಕ್ವಾಲಿಟಿ, ಮೆಂಟಲ್ ಟಾರ್ಚರ್, ಫ್ಲಿಸಿಕಲ್ ಅಬ್ಯುಸ್, ಜೆಂಡರ್ ಇಶ್ಯೂ ಇನ್ನೂ ಏನೆನೋ ಸ್ಲೋಗನ್ನುಗಳೊಡನೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಲಟ್ಟಣಿಗೆ, ಸೌಟು, ಸೂಜಿದಾರ, ಚೂರಿ ಚಾಕುಗಳೊಡನೆ ಮಹಿಳಾ ಮಣಿಗಳು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಧರಣಿ ಹೂಡುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ?!

ಟ್ಯಾಬ್‌ಲೆಟಿನಂತೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ಏಕೋ ಏನೋ ಹೊಳೆದಂತಾಗಿ ತನ್ನ ಚಾಕರಿಯಮೇಲೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿ ಕಣ್ಣೆರೆದಂತಾಯಿತು.

“ಸ್ವಾಮಿನ್, ತಮ್ಮ ಪೂಜಾ ಪಾದಗಳ ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೆ?”
(ನೋವು? ನಾರಾಯಣನೇನು ತನ್ನ ವೆಯಿಟ್ ರೆಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಲು ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಮೈಲಿಗಟ್ಟಲೆ ವಾಕಿಂಗು ಹೋಗುತ್ತಾನೆಯೇ?)

“ಯಾಕೆ ಪ್ರಿಯೆ? ನಮ್ಮ ಸಾನಿಡ್ಹ ನಿನಗೆ ಬೇಸರತರಿಸಿತೇ?” (“ಸಾನಿಡ್ಹ? ಮೈ ಪೂಟ್! ಕಾಲುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕೂತು ಕೂತು ಸೀಸಿಕ್‌ನೆಸ್ ಉಂಟಾಗಿ, ಕೈ ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಂತ ಟೈಗರ್ ಬಾಮ್ ತಿಕ್ಕೋದು? ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಕಿರೀಟದ ಮಣಭಾರದಿಂದ ತಲೆನೋವು ಬೇರೆ” - ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಸ್ವಗತ.)

“ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ, ಸ್ವಾಮಿನ್, ನಿಮ್ಮ ಈ ವಾಸಿಯಾಗದ ಕಾಲ್ನೋವಿಗೆ ನೀವೇಕೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಟ್ರೇಟ್‌ಮೆಂಟು ತಗೋಬಾರದು? (ತಮ್ಮ ಖಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಫಾರಿನ್ ಟೂರು ಮಾಡೋಹಾಗಿ) ಇಲ್ಲಿನ ಧನ್ವಂತರಿಗಳ ಹಸ್ತಗುಣ ಈ ನಡುವೆ ಯಾಕೋ ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ದಿವಸದಿಂದ ತಾವು ಹೀಗೆ ಸಫರ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಹೋಮಿಯೋಪತಿ, ಅಲೋಪತಿ, ಪ್ರಕೃತಿ, ಆಯುರ್ವೇದ ಮುಂತಾದ ಪಂಡಿತರು, ವೈದ್ಯರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಸಲಹೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆ! ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದೇ?”

ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಆಕಡೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ, ಟಾಟಾ ಹೇಳಿ ಈ ಕಡೆ ನಾನು ದೇವಲೋಕದ ಇತರ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಹಾಡಿ ಹಾರಾಡಿ ಬಾಕಿ ಇರುವ ಗಾಸಿಪ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪ್‌ಡೇಟ್‌ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ವಿಷಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ.

ಅಸಲು ವಿಷಯ - ನಾರಾಯಣನಿಗೂ ಇದೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರೋಗಿ ಬಯಸಿದ್ದು ಹಾಲುಅನ್ನ, ವೈದ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದು ಹಾಲು ಅನ್ನ.

ಧರೆಗಳಿದು ಬಂದ ಭಗವಂತ. ಬ್ರಿಗೇಡ್ ರೋಡಿನ ಲಕ್ಕೀ ಬ್ಯೂಟಿ ಪಾರ್ಲರ್‌ಗೆ ನುಗ್ಗಿದ. ಚಪ್ಪಟೆ ಮೂಗಿನ, ಅಪ್ಪಟ ಹಳದೀ ಬಣ್ಣದ, ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ಕಣ್ಣಿನ ಚೈನೀಸು ಎದುರಾದಳು. ಒಂದು ಬೇಸನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ನೀರಲ್ಲಿ ಕಾಲನ್ನು ಅದ್ದಿಸಿ ಗಂಟೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಕೂಡಿಸಿದಳು. ಆಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೋ ತನಗೆ ಪುರುಸೊತ್ತಾದಾಗ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಾಲನ್ನು ಬ್ರಷ್‌ನಿಂದ ಬಚ್ಚಲುಜ್ಜುವಂತೆ ಉಜ್ಜ ಕೆನೆಕ್ರೀಮು ತೀಡಿ ಕಾಲೆಲ್ಲಾ ಅಂಟಂಟು ಮಾಡಿ ಹಣದೋಚಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು.

ಬನಶಂಕರಿಯ ಆರ್ಥೋಪಿಡಿಕ್ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗೆ ನಾರಾಯಣನ ಪ್ರವೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಜನಜಾತ್ರೆ. ತನ್ನ ಸರದಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತ. ತನ್ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದಾಗ ಕತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಬರೀ ಮೂಳೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಪೆಷಲಿಸ್ಟ್, ಒಂದು ಸುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಲೋಟ್ ಲೋಟ್ ಎಂದು ಮೂಳೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು, ಕಟ ಕಟನೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ, ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು “ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನಿ, ವಾಸಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಆಪರೇಷನ್ನು ಮಾಡೋಣ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಫೀಸು ವಸೂಲುಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂನ “ನೇಚರ್ ಕ್ಯೂರ್”ಗೆ ವಿಸಿಟ್ಟು, ಇಬ್ಬರು ಗಂಡಾಳುಗಳು ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಒಂದು ಮಕ್ಕರಿ ಜೇಡಿಮಣ್ಣನ್ನು ಮೆತ್ತಿ ಸುಡುಬಿಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬರಡಾಗಿದ್ದ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹೊಂಡತೋಡಿ ಸೊಂಟದವರೆಗೆ

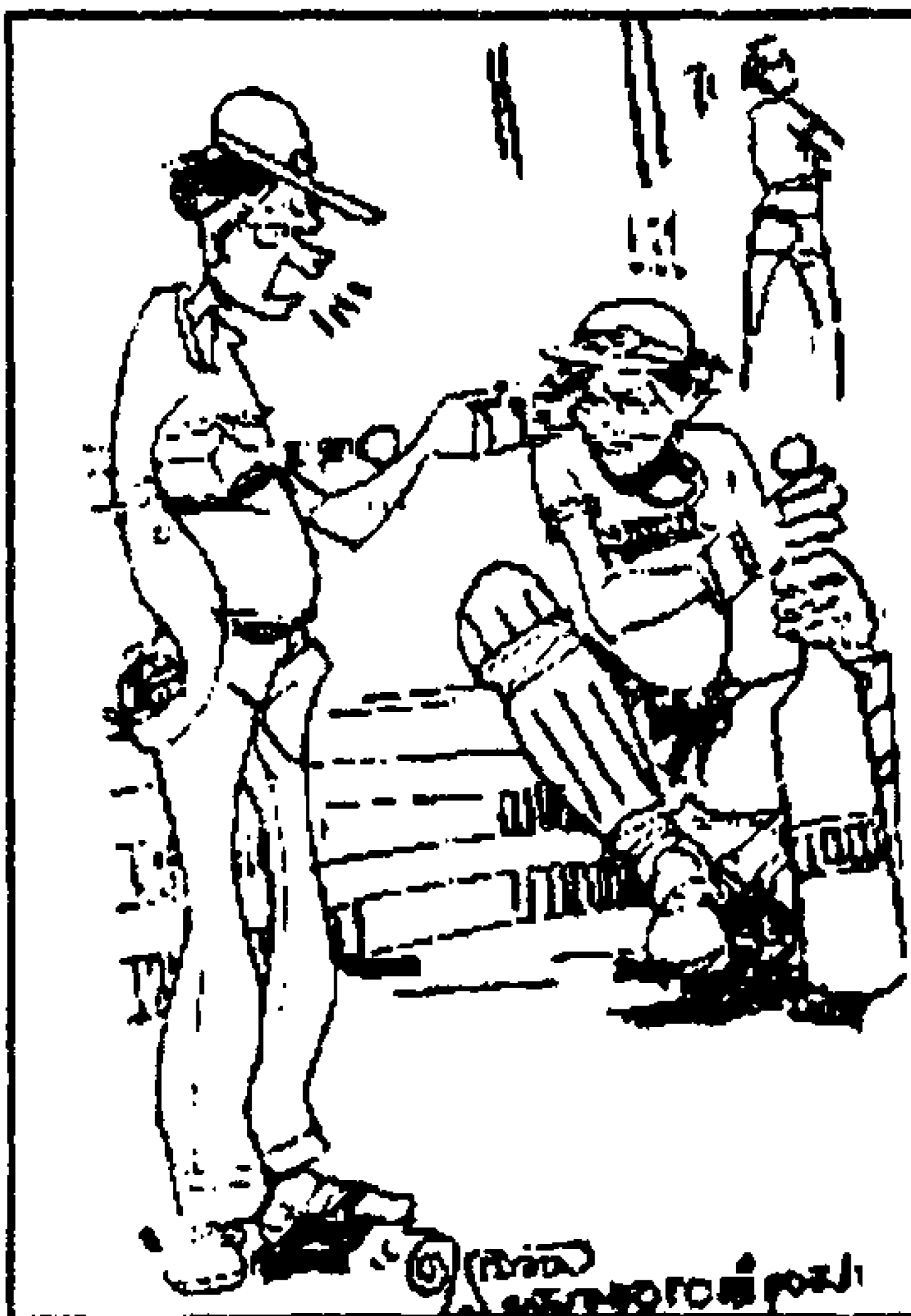
ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಮಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೇ ಹೊರಟರು. ಬೆವರುತ್ತಿದ್ದ ನಾರಾಯಣ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ನರಳಿದ.

“ಹೌದು ಸಾ, ಅದೆಷ್ಟೇ, ಇನ್ನು ಮೂರು ದಿವಸದ ನಂತರ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಕಾಲ್ನೋವು ಖಳಾಸ್” ಎಂದು ಗುಡುಗಿದರು ಗಂಡಾಳುಗಳು.

ನೇಚರ್ ಕ್ಯೂರ್‌ನಿಂದ ನ್ಯಾಚುರಲ್ಲಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆಯುರ್ವೇದ ಪಂಡಿತನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಪಂಡಿತ ಅದೇನೋ ಸಗಣೆಯಂತಿದ್ದ ಗಬ್ಬುವಾಸನೆ ಹೊಡೆಯುವ ಲೇಪವನ್ನು ಎರಡೂ ಕಾಲ್ಗಳಿಗೆ ಬಳೆದು ದಪ್ಪ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಾಲ್ಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಒಂದು ಕಿಟಕಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ. ಲೇಪ ಒಣಗುವವರೆಗೂ ಹಾಗೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ವಿಧಿಸಿದ. ಎರಡು ದಿವಸದ ನಂತರ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ನಾರಾಯಣ ಆಚೆ ಓಟಕಿತ್ತ.

ಅಲ್ಲಿಂದ “ಮೆಸಾಜ್ ಪಾರ್ಲರ್”ಗೆ ಬಂದ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಇಬ್ಬರು ಧಾಂಡಿಗರು ಹಿಡಿದು ಗುಪ್ತ ವಾಸನೆ ಹೊಡೆಯುವ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕಾಲಿಗೆ ಸುರಿವಿ ಮೂಳೆ ಪುಡಿ ಪುಡಿಯಾಗುವಂತೆ ತಿಕ್ಕಿದರು. ಕಿರುಚಲೂ ಆಗದೆ ತಾರಾಲೋಕವನ್ನೇ ಕಂಡಂತಾಯಿತು ನಾರಾಯಣನಿಗೆ. ಆ ಧಾಂಡಿಗರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಆಚೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಸಾಕಾಯಿತು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನ ‘ವೈಕುಂಠ’ದ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು.

ವೈಕುಂಠ ಅದೇ ಸೀನು. ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಅದೇ ಫೋಸು ಕಾಲಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟಧಾರಿಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮುಖ ಊದಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪತಿಯ ಪೂಜ್ಯ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು 24 ಗಂಟೆಗಳೂ ಸತತವಾಗಿ ಹಿಸುಕಿ, ಹೊಸಕುತ್ತಿರುವ ಅದೇ ಪಾಡು!!

“ಬರ್ಮಾ, ಆಫ್ಘಾನಿಸ್ತಾನ್, ನೇಪಾಳ ಮತ್ತು ಭೂತಾನ್ ಜೊತೆ ಪೆಂಟಾಗ್ಯೂಲರ್ ಸೀರಿಸ್ ಯಾಕೆ ಮಾಡ್ಪಾರ್ದು ನಾವು?”

ಕೇಂದ್ರ ವಿತ್ತ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಮನವಿ

- ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ.

ಮಹಾಸ್ವಾಮೀ

ತಾವು ಇತ್ತೀಚಿನ Budget ಅನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಈ ಮೂರು “ಸ” ಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದಿರಿ;

(1) ಸರಳೀಕರಣ (2) ಸಮಾಧಾನ (3) ಸ್ವಾಭಿಮಾನ

1. ಈಗ ಸರಳೀಕರಣವನ್ನು ನೋಡುವ. ತಮ್ಮ ಆಸೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸಾಮಾನ್ಯ ಬೇರೆ ಯಾರ ಸಹಾಯವೂ ಕೋರದೆ ತನ್ನ Income Tax ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ತಾನೇ ಭರ್ತಿಮಾಡಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ಸ್, ಕನ್ಸಲ್ಟಿಂಗ್ಸ್, ದಳ್ಳಾಳಿ, ಗಿಳ್ಳಾಳಿಗಳು ಮಧ್ಯೆ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಆಸೆ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ರಾಮರಾಜ್ಯ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ. ಕಲಿಯುಗ ಇನ್ನೂ ಇದೆಯಲ್ಲಾ.

ತಾವು ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳೇ ಇರುತ್ತೀರಿ. "We Indians try to find complicated solutions to simple problems. The rest of the world does otherwise." ನೀವು ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸುಳ್ಳುಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದಂತಿದೆ. ಸದ್ಯ ಹಾಲೀ ಇರುವ ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಟೆಡ್ Income Tax forms ಅನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಹಸ್ರಾರು ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ಸ್, ಆಡಿಟರ್ಸ್, ಕನ್ಸಲ್ಟಿಂಗ್ಸ್, ದಲ್ಲಾಳೀಸ್ ಇತರೆ ಜನರ ಬುಡವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲು ಹೊರಟಿದಂತಿದೆ ನೀವು.

ಆದರೆ ಭಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರೀ ಬಾಬುಗಳು ನೀವು ಚಾಪೇ ಕೆಳಗೆ ತೂರಿದರೆ ಅವರು ರಂಗೋಲಿ ಕೆಳಗೇ ತೂರಿಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಜಗದೋದ್ಧಾರ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಜಗವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದನಂತೆ. ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗ ಅವನಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲಾ. ಅವರು ಆ ಜಗನ್ನಿಯಾಮಿಕನಿಗೆ ಅವನ ಬಾಯಲ್ಲೇ ಅವನಿಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ನೋಟಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲರು.

ನೀವೇನೋ ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿ ಒಂದು ಪೇಜ್ ಅರ್ಜಿ ತಯಾರಿಸಬಲ್ಲಿರಿ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ತುಂಬುವ ಸೀಕ್ರೆಟ್ಸ್ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು a bureau of consultants ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಶ್ರೀ ಸಾಮಾನ್ಯನ ಇಂದಿನ ಅರ್ಥ ಹುಚ್ಚು ಆ ಸರಳೀಕರಣದಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯೇ ಆದ್ರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲಾ.

2. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಎರಡನೆಯ “ಸ” ಸಮೀಕ್ಷೆ. ಇದು ನಿಮ್ಮ “ಸಮಾಧಾನ” ಪ್ರಯೋಗ. ಟೀ ವೀ ಲೀ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ

ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮಗುವಿನ ತೊಡೆ ಚೆವುಟಿ, ಆಮೇಲೆ ಅದರ ಕಣ್ಣೊರೆಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪೆಪ್ಪರ್ಮಿಂಟ್ ಕೊಡುವ ಮಲತಾಯಿಯ ನೆನಪಾಯ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆ ನಡುವೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಬೇಡ. ಕೋರ್ಟ್, ಲಾಯರ್ಸ್ ಇವರಾರೂ ಬೇಡ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಆ ಬಡಪಾಯಿ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇ ತಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಅಭೀಷ್ಟ?

ಆದರೆ ಇದನ್ನ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳ್ಬೇಡಿ. ಹೇಳಿದ್ರೋ ಬರೀ ಲಾಯರ್ಸ್ ಅಲ್ಲ ಇತರರೂ ತಿರುಗಿಬಿದ್ದಾರೂ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಟಪ್ ಟಪ್ ಟೈಪಿಸುವ ಟೈಪಿಸ್ಟಿಣಿ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು “ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂತ್ಕೋಳಿ, ಕಾಲ್ಮೇಲ್ ಕಾಲ್ ಹಾಕ್ಬೇಡಿ” ಅಂತ ಕಕ್ಷಿಗಾರರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ದಫೇದಾರ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಏನ್ನಾಡಬೇಕು ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ. ಈಗಿರೋ ಅಸಮಾಧಾನಾನೇ ಸಾಕು, ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನ ಯೋಜನೆಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿಬಿಡಿ.

3. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ “ಸ್ವಾಭಿಮಾನ” ಯೋಜನೆ. ಅಲ್ಲಾಸ್ವಾಮೀ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಕೇವಲ 1.5% ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರಾನಾ ಈ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಇರೋದು? ಅದೂ ಕೇವಲ Income Tax ಕೊಟ್ಟೋರಿಗೆ ಮಾತ್ರಾನಾ? ಬೇರೆಯೋರಿಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಾ? ಅಲ್ಲಾ ದೇವ್ರೂ ನಮ್ಮದು 5000 ವರ್ಷದ ಪರಂಪರೆ. ಆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಾ? ಚೆನ್ನಾಯ್ತು ಬಿಡಿ.

ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ you have opened a pandoras Box. ಕೇವಲ 1.5% ಜನ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಟ್ಟಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಇದೆ ಅಂದಾಗ ಉಳಿದ 98.5% ಮಂದಿ ಸುಮ್ಮನಿರ್ತಾತ? ‘ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಯಾರಿಗಿದ್ದೋ ಅವರಿಂದಲೇ ಇಸ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಕ್ರಿ ಕೇಳಿರೋ’ ಅನ್ನೋಲ್ಲಾ?

ಅದ್ದರೇ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ 1.5% ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಮುನ್ನೊಂಕು “ಆ ಇತರೇ 98.5% ಹತ್ರಾನೂ ಕಿತ್ಕೋಳ್ಳಿ. ಅದು ಕಿಸೀದಿದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ರನೂ ಬರ್ಬೇಡಿ” ಅಂದ್ವಿತ್ತೇ ಏನ್ನಾಡ್ತೀರಪ್ಪಾ. ಮಾತಾಡುವಾಗಲೂ ತೂಕ ಇಟ್ಟೊಂಕು ಮಾತಾಡ್ಬೇಕಪ್ಪ ನಿಮ್ಮಂತೋರು. ಒಪ್ಪಿರ್ತಾನೇ? ಕೋಪಿಸ್ಕೊಳ್ಳೇಡಿ ಏನೇನೋ ಹೇಳ್ತಾನೇಂತ.

ನಿಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದ್ಮೇಲೇ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹೀಗಂದು “ಬಿಡ್ರೀ ಈ ಬಂಡೀನಾ. ನಾನೂ ಕಂಡಿದ್ದೀನಿ ಇವೆಲ್ಲಾ. ದೊಡ್ಡ ಬಂಗ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತ ದೊಡ್ಡ ಹೆಂಡ್ರು, ಅವರ ಮೈಮೇಲೆ ಅರ್ಧ ಮಣ ಬಂಗಾರ, ನನ್ನ 8 ಬೆರಳಿಗೂ ವಜ್ರದುಂಗುರ, ಆಳೂ ಕಾಳೂ, 2 ಕಾರು, 3 ಸ್ಕೂಟರ್. ಸೆಲ್ ಫೋನ್ ಇದರಿಂದಲ್ವಾ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಬರೋದು? ಇವರು ಕೊಡೋ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ Certificate ತೊಗೊಂಡು ಜರತಾರೀ ಪಂಚೆ, ಸೀರೇ ಥರ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ? ಅದನ್ನ ನೋಡಿ ಜನ ಕೇರ್ ಮಾಡ್ತಾರಾ?” ಅಂದು ಬಿಟ್ಟಪ್ಪಾ. ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಯಾಗಿದೇ ಅನ್ನೋಲ್ಲಾ?

ಇನ್ನೂ ಒಬ್ಬರಂದು “ಇವರಿಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಗೀಕ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ನನಗೆ ಉಳಿಯೋದೇನು? ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ತೆಂಗಿನಚಿಪ್ಪು. ಇಲ್ಲಾ ಮೂರು ನಾಮ ಬಳಿದ ಚೊಂಬು. ಇವರಿಗೆ ಕೊಡೋಕ್ಕೇ ಬದಲು ಆ ಗೋವಿಂದನ ಹುಂಡೀಗಾದ್ರೂ ಹಾಕಿದ್ರೆ ಪುಣ್ಯಾನಾದ್ರೂ ಬರುತ್ತಪ್ಪಾ. ನಮ್ಮನ್ನ ಗೋಳುಹುಯಿಕೊಳ್ಳೋ ಬದಲು ಆ ಹರ್ಷದ್ ಮೆಹ್ತಾ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ಅದೇ 7000 ಕೋಟಿ. ಅದನ್ನಾಕೆ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲಾ?” ಅಂದೇ ಬಿಟ್ಟೂರಿ. ಅದೂ ಸರಿ ಅಂತ ಕಾಣಲ್ವಾ?

ನಿಮ್ಮ ಜನ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರ ಮನೆ ರೈಡ್ ಮಾಡಿದ್ರಂತೆ. ಅಷ್ಟು ಸಿಗ್ಗು, ಇಷ್ಟು ಸಿಗ್ಗುತ್ತ ಪೇಪರ್ ತುಂಬಾ ಹಾಕಿಸ್ಕೊಂಡ್ರೀ. ಅವರ ಹಿತೈಶಿಗಳು ಅವರ ಮನೇಗೇ ಹೋಗಿ ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪಾ ಅಂದ್ರಂತೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವರು ಅಂದ್ರಂತೇ” ನೀವ್ಯಾಕ್ರೀ ಹೀಗಿದ್ದೀರಾ? ಏನಾಯಿತೀಗಾ? ಬಂದ್ರೂ, ನನ್ನ ಬಾವೀಲಿ ಒಂದು ಕೊಡಾ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋದ್ರೂ. ಹೋಗಲೀ ಬಿಡೀಂತ ನಮ್ಮ ಹಿತೈಶಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಗ್ಲಾಸ್ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಕೊಟ್ಟಂತೇ. ಗೊತ್ತ ಸ್ವಾಮೀ ನಿಮಗೆ ಈ ಕಥೆ.

“ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಗೀಭಿಮಾನಾ ಅಂತ ಹೋಗಿ ಬೀದೀಲಿರೋ ಮಾರೀನ ಮನೇಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದೀರಾ. ಏನಿದ್ರೂ ಹುಶಾರಾಗ್ಗಾಡೀ. ಆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನಿಮ್ಮ ಸುಳಿವು ಒಂದು ಸಲ ಗೊತ್ತಾದ್ರೇ ಮುಗಿದ್ವೋಯ್ತು. ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಬೇತಾಳ. ಸತ್ತೂ ಬಿಡಲ್ಲ. ಏನು ಕೊಂಡ್ರೂ ಬೇನಾಮೀಕೊಳ್ಳಿ. ಸಕತ್ Tax consultants ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನ ಕನ್ನಲ್ವ ಮಾಡಿ. ಅವರು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನೋರ್ಗೆ ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ಚಳ್ಳೆ ಹಣ್ಣು ಎರಡೂ ತಿನ್ನಿಸ್ತಾರೆ” ಅಂದು ಒಬ್ಬ ಅನುಭವಸ್ತರು.

There is no substitute for experience.

ಒಪ್ಪೀರಾ ಸಾರ್?

ಮಿತ್ರ ಸಂಮಿತಿ

ಊರ್ದಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಿನ್ನರುಕ್ಕು
ಅಂತ ಬಿಕ್ಕೀ ಬಿಕ್ಕೀ
ಅಳ ಬೇಡವೋ ಮಂಕೆ
ಬಾಟಲ್ನಾಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಎದುರಿಗೇ ಕುಂತವೈ
ಎತ್ತಿಬಸಕೋ ಸುಂಕೆ

- ಹೆಚ್.ವಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ನೋವಿನ ಹಾಡು

- ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವೈದ್ಯ (ಶೀನೂ)

ಬಳ್ಳಾರಿ ಹಣಮಂತರಾಯ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತನ್ನ ಬಸವನಗುಡಿ ಫ್ಲಾಟಿನಾಗ ತಲಿಮ್ಯಾಲ ಕೈ ಹೊತಗೊಂಡು ಕೂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಮತ್ತೂ ಮೂರು ದಿನದಿಂದ ಹಂಗು ವಿನ್ನನಾಗಿ ಮ್ಲಾನವದನನಾಗಿ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ತಲಿಮ್ಯಾಲ ಜಗತ್ತಿನ ಭಾರವನ್ನೇ ಹೊತ್ತವರಂತೆ ಕೂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವನ ಚಿಂತೆಗೆ ನೋವಿಗೆ ಏನುಕಾರಣ ಅಂಬೊದನ್ನ ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಲಾರದವನಾಗಿದ್ದ. ಯಾರಾರ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರ, ಏನಾರ ಕೇಳಿದರ, ಅವರ ಮ್ಯಾಲ ಶಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಹರಿಹಾಯ್ತಿದ್ದ.

ಹೆಂಡತಿ ತುಳಸಕ್ಕ ಬಂದು 'ಏನಾರಯ ಆಗೇದ?' ಅಂತ ಕೇಳಿ ತುಳಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಮಗ ಬಲಭೀಮ ಬಂದು "ಅಪ್ಪಾ ಹಿಂಗ್ಯಾಕ ಹುಚ್ಚರಹಂಗ ಕೂತೀದೀ?" ಅಂತ ಕೇಳಿ ಬಯ್ಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ. ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗಳು ಫಲಗೂ "ಅಪ್ಪಾ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಯಸತದೇನು?" ಅಂತ ಕೇಳಿ ಹಲ್ಲು ಮುರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಏನಾದರೂ ಹಣಮಂತರಾಯ ತನ್ನ ನೋವಿನ ಕಾರಣವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದವನಾಗಿದ್ದ.

ಕ್ರಮೇಣ ಮನ್ಯಾಗ ಯಲ್ಲಾರಿಗೂ ಇವನ ಈ "ಅಟ್ಲಾಸ್ ಪೋಸು" ರೂಢಾ ಆಗಿ ಹೋತು. ಅವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಹೆಂಡತಿ ತುಳಸಕ್ಕ ಮಡಿಸೀರಿ ಒಣಗಲಿಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಳು. ಮಗ ಬಲಭೀಮ ಸದೋದಿತ ಮನೀ ವಿಡಕಿ ಒಳಗಿಂದ ಎದುರಿಗಿನ ಮನಿ ಉದ್ದ ಕೂದಲಿನ ಅಯ್ಯಂಗಾರ ಹುಡುಗಿನ್ನ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ. ಅವನ ತಂಗಿ ಫಲಗೂ "ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಹಾಯಬೇಡಿ, ಹಿಂದೆ ಬಂದರೆ ಒದೆಯಬೇಡಿ" ಅಂತ ಗೋವಿನ ಹಾಡು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಳು. ಟೆನ್ನ ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೆ.

ಹಣಮಂತರಾಯ ಮಾತ್ರ ಕೂತವ ಹಂಗು ಕೂತು ಇದ್ದ. ನಡನಡುವ ಏನೇನೋ ತನಗ ತಾನೇ ಒಟಗುಡತಿದ್ದ "... ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ಯೋ ಹಣ ಮ್ಯಾ... ನೀ ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದಿ.... ಬಳ್ಳಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಧಡ್ಡತನ ಮಾಡಿದಿ...ಯಲ್ಲಾ ಯಡವಟ್ಟು ಆಗಿಹೋತು... ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಅರವತ್ತು... ಛೇ... ಅರವತ್ತು ...ಅಂದ್ರೆ ಸಿಕ್ಸ್‌ಸಿ.... ಬಳ್ಳಾರ್ಯಾಗ ಮನೀಗೇ ಬರತಿದ್ದರು.. ಇಲ್ಲೆಸಿಕ್ಸ್‌ಸಿ ಛೇ.... ಧಡ್ಡತನ ಆತು.... ಇಬ್ಬರಿ.... ಅರ.... ಅಂತ ಬಡಬಡಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದ.

ಹೀಂಗ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ದಿವಸ ಆದಮ್ಯಾಲೆ ಮನ್ಯಾಗ ತನ್ನ ಕಡೇ ಯಾರೂ ಲಕ್ಷನ ಕೂಡವಲ್ಲರು ಅಂಬೋದು ಹಣಮಂತರಾಯನಿಗೆ ತಿಳಿತು. ಆಗ ಅವ ಎಲ್ಲ ಭಾರತೀಯ ಸಗ್ಗುಹಸ್ತರಂತೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಮ್ಯಾಲೆ ಒದರ್ಯಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ. ಎಷ್ಟು ಒದರ್ಯಾಡಿದ ಬೇರ್ಯಾಡಿವರ ಏನದ?

ಬಳ್ಳಾರಿ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ನೀರಿಲ್ಲದ ತಳಮಳಿಸಿದ್ದ ತುಳಸಕ್ಕ ಬೆಂಗಳೂರಾಗ ತನ್ನ ಮಡಿಸೀರಿಗಳನ್ನ ಮನಸೋತ್ತ ಒಕ್ಕೊಂಡು ಒಕ್ಕೊಂಡಳು, ಒಕ್ಕೊಂಡು ಒಕ್ಕೊಂಡಳು. ಮತ್ತೂ ಎಲ್ಲ ಭಾರತೀಯ ಗೃಹಿಣಿಯರಂತೆ “ಕೇಳಿದರ ಹೇಳೋದುಲ್ಲ ಬಿಡೋದುಲ್ಲದ ನಾವರ ಏನ ಮಾಡಬೇಕು... ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿ” ಎಂದು ಗಂಡನಿಗೆ ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಬಯ್ದು, ನೀಲಿ ಹಿಂಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಳು.

ಮಗ ಬಲಭೀಮ ಏನೇನಾದರೂ ಮನೀ ಖಡಕೀ ಒಳಗಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೀಳಲಾರದವನಾಗಿದ್ದ. ಯಾಕಂದರೆ ಬಳ್ಳಾರ್ಯಾಗ ನೀರು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅಯ್ಯಂಗಾರೂ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಮಗಳು ಫಲಗಿ ಮಾತ್ರ ಬಂದವಳೇ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಬಂದ, ಅಪಹಾತ ಅಳುಬುರುಕ ಗೋವಿನ ಹಾಡನ್ನ ಉರು ಹೊಡದೇ ಹೊಡೆದಳು - ಹೊಡದೇ ಹೊಡೆದಳು.

ಕಡೀಕ ಒಂದುದಿನ ಮುಂಝಾನೆ ಮಗ ಬಲಭೀಮ ಬ್ಯಾಸತ್ತು “ಅಪ್ಪಾ ಏನರು ಆಗೇದ ಹೇಳಲ್ಲ ಹೀಂಗ ಮಾಡಿದರ ನಮಗರ ಏನು ತಿಳೀಬೇಕು?” ಅಂತ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಹಣಮಂತರಾಯನಿಗೂ ತನ್ನ ಏಕಾಂಗಿ ಹುತಾತ್ಮತನ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಅವ ಮಗನ್ನ ಕೂಡ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ.

“ನೋಡು ಭೀಮ್ಯಾ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಕೈಯಾಗ ಖಡ್ಗ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದೆ... ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೆಟಲ್ ಆಗೋದು ಮರ್ರೊ ಬ್ಯಾಡಾ ಅಂತ... ಇಲ್ಲೇ ಬಳ್ಳಾರಿಒಳಗ ಈಗ ದಣೇ ಅಂತ ಚೂರು ಚಾರು ವರೇಲೀನಡದದ... ಇಲ್ಲೇ ಇರೋಣು ಅಂತ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಿದೆ.... ಕೇಳಿದಳೆ?... ಇಲ್ಲ.... ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕ... ಸಾಲಿಗೆ ಅನುಕೂಲ... ಬಳ್ಳಾರ್ಯಾಗ ಹುಡರು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗತಾವ... ಬೆಂಗಳೂರಿನ್ಯಾಗ ನೀವೂ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡರಿ ಜೀವಕ ಮೆರಗ ಬರತ್ಯದ ಅಂತ ಹೊಡಕೊಂಡಳು... ಪಕ್ಷಕಾರರನ್ನ ಏನು ಈಕೀ ಅಪ್ಪ ಕಳಸತಾನೇನು?... ಎರಡು ತಿಂಗಳಾತು ದುಡ್ಡಿನ ಮಾರಿ ನೋಡಿ... ಬೆಂಗಳೂರ ಕೋರ್ಟಿನ್ಯಾಗ ಬರೇ ಕರೇಕೋಟರ ತುಂಬ್ಯಾವ... ಪಕ್ಷಕಾರರ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಬಳ್ಳಾರಿಯಿಂದ ತಂದ ದುಡ್ಡರ ತಿನಕೋತ ಕೂತೇವಿ. ಅದರಾಗ ಇದು ಮಹಾ ತುಟ್ಟೇ ಊರು... ಕೂತರ ನಿಂತರ ದುಡ್ಡು.. ಎದ್ದರೇ ಮಲಗಿದರ ದುಡ್ಡು... ಮೊನ್ನೆ ಆದಿತ್ಯವಾರ ನಾನೂ ನೀನೂ ಇಬ್ಬರೂ ಸಲೂನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಜಾಮತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರ ದುಡ್ಡು ಎಷ್ಟಾತು ಗೊತ್ತರದ ಏನು?... ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕೂಡಿ ಅರವತ್ತು.... ಅರವತ್ತು ಅಂದೆ... ಸಿಕ್ಸ್‌ಸಿ... ಅರ....”

ಬಲಭೀಮ ನಡುವೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಾಘಾತದಿಂದ “ಎಷ್ಟೂ... ಅರವತ್ತರ?” ಅಂದ. ಹಣಮಂತರಾಯ “ಹೌದು ಸಿಕ್ಸ್‌ಸಿ - ಬಳ್ಳಾರಿಯೊಳಗ ಹಜಾಮರ ಕಲ್ಪಪ್ಪ ಇನ್ನೂ ಮನೀಗೇ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ತೃಪ್ತಿ ಆಗೋ ಹಂಗ ತಲೀಕೆತ್ತಿ ನಾಕೋ ಆರೋ ತೊಗೊತಿದ್ದ... ಇಲ್ಲೇ... ಅದರ ಇಲ್ಲೇ... ಹೇಳು ನಿಮ್ಮವಗ

ಜೀವಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ಬರತದಂತ ಮೆರಗು ಬರತದ, ಬರತದ ಮಿರಿ ಮಿತಿ ಮೆರಗು ಬಡತದ... ಈ ರೊಕ್ಕಾ ತಿನ್ನೋ ಉರು ಬೆಂಗಳೂರನ್ನಾಗ... ಹಜಾಮತಿಗೆ ಸಿಕ್ ಸ್ವಿ... ಛೇ.. ವಕೀಲರು ಸಹಿತ ಹೀಂಗ ಮಾಡೂದುಲ್ಲ....” ಎಂದು ಹಲುವಿದ.

ಆ ಮ್ಯಾಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತಂದೀ ಮಗ ಇಬ್ಬರೂ “ಅರವತ್ತ....ರವತ್ತು” ಅಂಕೋತ ಹಣ ಹಣ ಬಡಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರೂ “ಅಟ್ಲಾಸ್ ಪೋಸ್” ಕೊಟ್ಟರು. ತುಳಸಕ್ಕೆ ಒದ್ದೀ ಹಚಿಕೊಂಡು ಮಡಿಸೀರಿ ಚಾಳಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದರು. ಫಲಗೂ “ಕಂದ ನಿಮ್ಮವನೆಂದು ಕಾಣಿರಿ....” ಅನಕೋತ ಗೋಹತ್ಯಾ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹೀಂಗ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದ ಮ್ಯಾಲ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂಗ ಮಗ ಬಲಭೀಮ ‘ಟಣ್ಣಂತ’ ಜಿಗದು W.W.F.ದ ಪೋಸುಕೊಟ್ಟು, “ಅಪ್ಪಾ ಒಂದು ಆಯಡಿಯಾ” ಅಂದ. ಹಣಮಂತರಾಯಾಗ ತನ್ನ ಕೋತಿ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗನ ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಸ್ಪೋಟಿತ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆತು. ಅವ ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮ್ಯಾಲಿನ ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ “ಏನೂ?” ಅಂದ. ಬಲಭೀಮ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ. “ಅಪ್ಪಾ ಈಗ ಹೆಂಗೂ ಯಲ್ಲಾ ಕಡೀಗೆ ಹಜಾಮತಿ ಮಾಡಬೇಕಾರ ಬರೇ ಹಣಿಗಿ ಕತ್ತರಿ ಉಪಯೋಗಸ್ತಾರ... ಯಾವ ಯಾವದೋ ರೋಗದ ಹೆದರಿಕೆಗೆ ಮಶಿನ್ನೂ ಬ್ಲೇಡೂ ಹಚ್ಚೋದೇ ಇಲ್ಲ, ಬಹಳ ಸರಳ ಮೊದಲಿನ್ದ ಈಗ ಹಜಾಮತಿಯೊಳಗ Technical Knowledge ಬೇಕೂ ಅಂತಿಲ್ಲ. ಬರೇ ಹಣಿಗಿ ಕತ್ತರಿ... ಕತ್ತರಿ ಹಣಿಗಿ... ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನ ಮ್ಯಾಲಿಂದ ಆ ಸಲೂನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ದಂಡ ಮಾಡೋದಕ್ಕಿಂತ, ನಿನ್ನ ಹಜಾಮತಿ ನಾನೂ ನನ್ನ ಹಜಾಮತಿ ನೀನೂ ಯಾಕ ಮಾಡಿಕೋತ ಹೋಗಬಾರದು ಅಂತೀನಿ” ಅಂದ.

ಹನುಮಂತರಾಯಗ ತನ್ನ ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷ ಆತು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅರವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತದಲ್ಲಾ ಅಂಬೋ ಸಂತೋಷದಾಗ ಅವನೂ ‘ಟಣ್ಣಂ’ತ ಸಾವಕಾಶ ಮೇಲೆದ್ದ ಹಿಂತಾ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹಾ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮಗನ ಕಡೆಗೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಗನ್ನ ಗಾಢವಾಗಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕೈ ಕೈ ಹಿಡಕೊಂಡು ಫಲಗೂನ ಗೋವಿನ ಹಾಡಿಗೆ ದನಿಗೂಡಿಸಿ, ಕಂಸಾಳೆ - ಯಾ - ದೊಡ್ಡಾಟ - ಯಾ - ಯಕ್ಷಗಾನದ ಶೈಲಿಯೊಳಗ;

“ನನ್ನ ತಲೆಯನು ನೀನು ಬೋಳಿಸು

ನಿನ್ನ ತಲೆಯನು ನಾನು ಬೋಳಿಪೆ

ಇಬ್ಬರಾ ಋಣ ತೀರಿತೆಂದೂ

ತಬ್ಬಿಕೊಂಡನು ಕಂದನು” ಅನಕೋತ ಕುಣೀಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು.

ಅವತ್ತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಹೌರಗ ಆಧಂಗಾಗಿತ್ತು. ಹಣಮಂತರಾಯ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದ. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಯಾರೋ ಇಬ್ಬರು ನತದೃಷ್ಟ ಪಕ್ಷಕಾರು ಸಿಕ್ಕರು. ಅರವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕಿಶೇದಾಗ ಇಳಿಸಿ ಕುಲು ಕುಲು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಕ್ಕೋತ ಸಂಜೇಕೆ ಮನಿಗೆ ಬಂದರ, ಮನ್ಯಾಗ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಣಖತ್ತಲನ ನಡೆದಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತುಳಸಿ ಮತ್ತು ಮಗಳು ಫಲಗಿ ಇಬ್ಬರೂ 'ಹೈಂ' ಅಂತ ಆತಗೋತ ಧಾಂಧಲೇ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ತುಳಸಕ್ಕ ಫಲಗಿನ್ನ ಚಚ್ಚಿಕೋತ ರೋದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಳು. ಫಲಗೂ ಅವ್ವನ ಕಡಿಂದ ಹೊಡೆಯಿಸಿಕೋತ ಅಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹಣಮಂತರಾಯರನ್ನು ನೋಡೂತಲೇ ಮಗಳು ಫಲಗೂ ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ಅವನ್ನ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ದುಃಖಿಸಿ ದುಃಖಿಸಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಳು.

“ಅಪ್ಪಾ... ಹ.. ಅಪ್ಪಾ ಇವತ್ತ ಸ್ಕೂಲಿನ್ಯಾಗ ಟೀಚರು ನನ್ನ ಕರೆದು ‘ಇಷ್ಟು ಉದ್ದುದ್ದ ಕೂದಲಾ ಇಟಗೊಂಡು ಬರಬ್ಯಾಡಾ... ಪಿ.ಟಿ. ಕ್ಲಾಸದಾಗ ಗೇಮ್ಸ್ ಪಿರಿಯಡದಾಗ ನಿನಗ್ಗ ತ್ರಾಸ ಆಗತದ ಅದಕ್ಕ ಯಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರ ಹಾಗೆ ಬೇಬಿ ಕಟ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ’ ಅಂದರು... ಸ್ಕೂಲು ಬಿಟ್ಟು ಮನೀಗೆ ಬರುತಲೇ.... ಮುಂಝಾನೆ ನೀನೂ ಅಣ್ಣ ಕುಣಿಕೋತ ಹಾಡು ಹಾಡಿದ್ದು ನೆನಪಾಗಿ ನಾನೂ ಹಂಗ್ ಅವ್ವಗ “ನಿನ್ನ ತಲೆಯನು ನಾನು ಬೋಳಿಪೆ, ನನ್ನ ತಲೆಯನು ನೀನು ಬೋಳಿಸು’ ಅಂತ ಕುಣೀಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೆ... ಆವಾಗಿಂದ ಅವ್ವ ಹಿಂಗ ಹೊಡೀಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ಯಾಳ... ನಾ ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆನಪ್ಪಾ....” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ತುಳಸಕ್ಕ ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ “ತಪ್ಪಂತ ... ತಪ್ಪು... ಹು... ರಂ ನ್ನ ತಂದು... ಶುಕ್ರವಾರ ದಿವಸ.... ವಾಗತ್ಯ... ಅಪದ್ಭ... ಅಶುಭ.. ಏನಾರ ಗೊತ್ತವ ಏನ ಇವಕ್ಕೆ ಬೋಕಾಣೆ ನನ್ನ ಕೂದಲ ಮ್ಯಾಲ ಯಾಕ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು....” ಎನ್ನುತ್ತ ಸೆರಗನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಫಲಗಿನ್ನ ಮತ್ತ ರ್ಝಾಡಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಳು.

ಹಣಮಂತರಾಯಗ ಈಗ ಯಲ್ಲಾ ತಿಳೀತು, ತಿಳಿತಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಮುಗ್ಧ ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅಭಿಮಾನ ಉಕ್ಕಿಬಂತು. ಪ್ರೀತಿ ಹೊರಚೆಲ್ಲಿತು, ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಂಬುಗೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆದರವೆನಿಸಿತು. ಹೆಂಡತಿ ತಲಿ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡರ ಗಂಡ ಸತ್ತಹಂಗ್ ಅಂಬೋ ನಂಬಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಮೌಢ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ, ಕುರುಡು ನಂಬಿಗೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಆದರ ಹಿಂದಿನ ಭಾವನಾ ಮುಖ್ಯ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಈ ನಂಬಿಗೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತುಳಸಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ನೋವನ್ನು ನೆನೆದು ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ, ತುಂಬಿಬಂದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ, ರಮಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ.

“ಛೀ.. ಹುಚ್ಚೀ... ಈಗೇನಾಗೇದ ಹಂತಾದು... ಏನೋ ಅರೇದ ಹುಡುಗಿ ಏನಾದರ ಅಂದ್ರ ಅಷ್ಟ್ಯಾಕ ತ್ರಾಸ ಮಾಡಿಕೋತೀ... ನಾ ಏನು ಈಗ ಖೊಕ್ಕಂತ ಖೆಮ್ಮಿಲ್ಲ... ಛಿಟ್ಟಂತ ಸೀತಿಲ್ಲ... ಕಲ್ಲು ಕಲ್ಲಾಗೇನೀ... ಮತ್ತು ಪಾಪ ಆ ಧಡ್ಡಖೋಡಿ ಫಲಗಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು ಗೊತ್ತು...” ಎಂದು ಅನುನಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ತುಳಸಕ್ಕ ಫಲಗೂನ್ನ ಗಂಡನ ಅಪ್ಪುಗೆಯಿಂದ ಎಳಕೊಂಡು, “ಸಣ್ಣದಂತ ಸಣ್ಣದು... ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ರೀತಿ, ನೀತಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಎಂದು ತಿಳಿಬೇಕರೀ... ಹಣ್ಣು ತುಂಬ ಕುಂಕುಮ ಕಪಾಳಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅರಿಶಿಣ ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೂತೇನೀ, ನನ್ನಂಥಾ ರವಾ ರವಾ ಮುತ್ತೈದಿಗೆ ತಲೀ ಬೋಳಿಸಿಕೋ ಅಂತದಲ್ಲರೀ... ಇದರ ಸುಟ್ಟ ಬರಲೀ...” ಎಂದು

ಮತ್ತೆರಡು ಇಕ್ಕರಿಸಿದಳು ಆಕ್ರೋಶದಲಿ.

ಹಿಂಗ ಮನ್ಯಾಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗೆಲ್ಲ ಹಣಮಂತರಾಯ ಟೊಪಿಗೆ ಹಕ್ಕೊಂಡು ಕೈಚೀಲ ಹಿಡಿದು ಪಲ್ಲ್ಯಾ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗತ್ತಿದ್ದ. ಅವತ್ತು ಹೋದ.

ಒಂದೆರಡು ತಾಸು ಬಿಟ್ಟು ಅವ ಪಲ್ಲ್ಯಾ ತೊಗೊಂಡು ತಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಒಳಗಿನ ಖೋಲ್ಯಾಗ ಹೆಂಡತಿ ತುಳಸಕ್ಕೆ ಮಗಳು ಫಲಗೂಗ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದು ಇವನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

“... ಫಲಗೀ ಹುಚ್ಚೀ... ಹೆಂಗಸೂರು ಯಾವಾಗ ತಲಿ ಬೋಳಿಸಿಕೋತಾರ ಗೊತ್ತರು ಅದ ಏನು ನಿನಗ?... ಗಂಡ ಸತ್ತು ವಿಧವಾ ಆದ ಮ್ಯಾಲವಾ... ಗಂಡ ಸತ್ತಮ್ಯಾಲೆ... ದಿನಾ ದೇವರ ತಲೀಮ್ಯಾಲ ತುಳಸಿ ಏರಿಸಿ ಮುತ್ವೆದೆ ಸಾವು ಕೊಡು ಅಂತ ಬೇಡಿಕೋತೇನಿ... ಹಂತಾದರಾಗ ಏನು ಹುಚ್ಚ ಹುಚ್ಚ ಮಾತಾಡತೀಯ ನಮ್ಮವ್ವ.... ಈಗ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಇದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲೋ?... ದೆವ್ವನ್ಟಂಗ ಇದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲೋ....? ಅಂದಮ್ಯಾಲೆ ಹಂಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಬಾರದವ್ವ.... ಹ್ಯಾಂಗರಸ್ ಇರಲಿ-ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಇದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲೋ... ಧಡ್ಡ ಇರಲಿ, ಹುಚ್ಚ ಇರಲಿ, ಮದಡ ಇರಲಿ, ತಲಿ ತಿರಕ ಇರಲಿ ಪುಣ್ಯಾಹವಚನಕ್ಕೆ ಕೂಡೋ ಪೂರ್ತೇಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಂಡ ಅಂತ ಅದ್ ಅಲ್ಲಾ?... ಅಂದಮ್ಯಾಲ ಹಂಗೆಲ್ಲ ಅಶುಭ ನುಡಿಬಾರದವ್ವ....”

★ ★ ... ★ ★ ... ★ ★ ... ★ ★

ಬಳ್ಳಾರಿ ಹಣಮಂತರಾಯ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತನ್ನ ಬಸವನಗುಡಿ ಫ್ಲಾಟನ್ಯಾಗ, ಅವತ್ತ ರಾತ್ರಿ ಬಾಲ್ಕನಿಯೊಳಗ ಒಬ್ಬನೇ ಕೂತುಕೊಂಡು ಯಾವದೋ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ನೋವಿನ ರಾಗದಾಗ ದುಃಖ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಗೋವಿನ ಹಾಡು ಹಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದ.

“ನಿನ್ನ..... ತಲೆಯನು.... ನಾನು... ಬೋಳಿಪೆ

ನನ್ನ... ತಲೆಯನು.... ನೀನು.... ಬೋಳಿಸು

“ಒಂದು ಹೊಸ ಪಾರ್ಟ್ ಶುರು ಮಾಡು. ಮಂತ್ರಿಯಾಗೋ ಯೋಗ ಇದೆ.”

ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೂಡೆ.....

- ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ

ಕೋಣವೆರಡುಂ ಹೋರೆ ಗಿಡವಿಂಗಿ ಮಿತ್ತು ಎಂಬ ಪಂಪನ ಮಾತು ನಮ್ಮಂತವರನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಊರ ಹಿರಿಯರ ಮನೆ ನಮ್ಮದಾಗಿದ್ದರೂ ನಾನೆಂದೂ ಯಾವುದೇ ನ್ಯಾಯ, ಜಗಳ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕಿದವನಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ನಡೆಸುವ ನ್ಯಾಯ-ಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕಂಡವನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೂ ಊರಲ್ಲಿ ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದರೂ ಪ್ರೀತಿ, ಗೌರವದಿಂದ ಜನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ನೌಕರಿ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸ್ವಂತ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ದೂರದ ಮಲೆನಾಡಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವಂತಾಯಿತು, ಆಗಲೂ ನನ್ನ ಸಹಜ ಗಂಭೀರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಗಳು ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಜನ ತಾವಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಬಳಿ ಏನಾದರೂ ಸಲಹೆ, ಸಹಾಯ ಕೇಳಲು ಬಂದರೆ ಇಲ್ಲವೆನ್ನದೆ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ಅವರ ಬಗೆಗೆ ಕುತೂಹಲವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅನುಕಂಪವಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತರಹದ ವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಳೆದಿತ್ತು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಸೇರಿದ್ದರು. ಆ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಅವಾಚ್ಯ ಬೈಗುಳಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನಿಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗಲೂ ಅವರ ಜಗಳದ ಕಾವು ತಣಿಯುವ ಬದಲು ಬಡಪಾಯಿ ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಸುತ್ತಲಿನ ಜನರು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಂತೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೊರತು ಯಾರೂ ಜಗಳ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕೆಂದವನಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ತಡೆಯದೆಯೇ, ಏನೋ, ನಿಮ್ಮ ನ್ಯಾಯ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲವೆ? ಪಾಪ ಆ ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡ್ತಿರಲ್ಲಾ? ನೀವೇನು ಮನುಷ್ಯರೇ? ಅಂದೆ.

ಅಪ್ಪು ಸಾಕಿತ್ತೆಂಬಂತೆ ನೆರೆದಜನ ನನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದು, ನೋಡಿ ಸಾಹೇಬರೇ, ಆವಾಗ್ನಿಂದ ನಾವು ಹೇಳ್ತಾನೇ ಇದ್ದೇವೆ, ಇವರ ನ್ಯಾಯ ಬಗೆಹರಿದಿಲ್ಲ ಊರು ಕೇರಿ ಒಂದಾಗುವಂತೆ ಬಾಯ್ಕಾಡ್ತಾನೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರೇನು ಅಪ್ಪಾ ಮಕ್ಕಳೋ, ಯಾವ ಜನ್ಮದ ಶತ್ರುಗಳೋ? ನೀವಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿ ಎಂದರು. ನನಗೆ ತಕ್ಷಣ ಏನೋ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸ್ತೇನೆ. ಈ ಮುಗ್ಧಜನ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗೌರವ

ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಬ ಅಮಲು ಏರಿದಂತಾಗಿ ಜೋರಿನಿಂದಲ್ಲವಾದರೂ ಆದಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ನೀವು ಅಪ್ಪ ಮಗ ಇದ್ದೀರಿ, ಏನೋ ಎಷ್ಟೋ ಮಾತು ಬರತ್ತದೆ, ಹೋಗ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿ ಹಾದಿರಂಪ ಬೀದಿರಂಪ ಮಾಡಬಾರದು. ಏನೋ ಅವನು ಅಪ್ಪ, ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗಿಂತ ಹಿರಿಯ. ಅವನೊಂದೊತ್ತು ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳಬೇಕು. ಹಾಂಗೇ ನೀನೂ ನೋಡು ನಿನ್ನಗ ಏನೋ ಒಂದ್ನಾತು ಹೇಳಿದಾ ಅಂತ ಅದನ್ನ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಜಗ್ಗಾಡಕೂಡದು ಹೊಟ್ಟಾಗಿನ ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದೇ ಒಂದ್ನಾತು ಆಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೇ ಸಿಟ್ಟಾಗುವುದೇ? ನೀನೂ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಅಂದೆ. ತಕ್ಷಣ ಮಗ ಅದ್ವ್ಯಾಂಗಾಯ್ತದೆ, ಓ ನೀವೇನೋ ದೊಡ್ಡನುಸು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ನಾನೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೆ ಹೇಳಿ. ಇಲ್ಲಿ ಓಸು ಜನ ಕೇಳೊಂಡಾರ, ನನ್ನೇನಾರ ತಪ್ಪಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಈಗ್ಗೆ.... ಹೊಡೀಲಿ. ಹಂಗೆಲ್ಲ ನಾನು ಲೈನು ತಪ್ಪಿ ಮಾತಾಡುವವನಲ್ಲ ಅಂದ. ಆಗ ಅಪ್ಪ, ಹೋಗೋಗ್ಗೆ, ಕಂಡಿದೀನಿ ನಿನ್ನ, ನನ್ನ..... ಹುಟ್ಟಿದವ ನನ್ನೇ ಹೇಳ್ಲಾಕ ಬರ್ತಾನೆ. ನಾನು ಉಪ್ಪು ತಿಂದಷ್ಟು ಇವ ಅನ್ನ ತಿಂದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ನನ್ನೇ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಅಂತ ಬಾಯ್ತಾಡ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲ, ಸಾಹೇಬ್ರೇ ನಾ ಹೇಳಿದ್ರಾಗ ಏನು ತಪ್ಪೈತಿ? ನನ್ನು ತಪ್ಪೈತಿ ಅಂದ್ರ ಯಾವ ಗುಡಿನಾಗ ಬೇಕಾದ್ರಾ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸ್ತೀನಿ. ನೀವು ಹೇಳಿದವರ ಕಾಲ್ಕೆಳಗೆ ನುಸೇತೇನಿ. ಎಂದು ಧ್ವನಿಯೇರಿಸಿ ನುಡಿದ.

ನನಗೆ ಯಾಕಾದ್ರಾ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತೆನಪ್ಪ ಎನ್ನಿಸಹತ್ತಿತು. ಆದರೂ ಕಣಕ್ಕಿಳಿದಾಯ್ತು, ಹಿಂಜರಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಹುಂಬಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜಗಳ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ ತಿಳಿಯದೆ, ಅಲ್ಲ, ನೀವಿಬ್ಬು ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸರಿ ಅಂತ ಕುರುಡ ಹಿಡಿದ ಬಡ್ತಿಗೆಯ ಹಾಗೆ ಆಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮ ನ್ಯಾಯ ಬಗೆಹರಿಯೋದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿ ಯಾರಾದ್ರಾ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಯಬೇಕು..... ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ತಡ ಅಲ್ಲಿಯತನಕ ಜಗಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಅದ್ವ್ಯಾಂಗಾಯ್ತದೆ, ಇಂತಹ ನ್ಯಾಯ ಹೇಳೋರ್ ಬಹಳ ಜನಾ ಕಂಡಿದೀವಿ. ಹಾವು ಹೊಡ್ಡು ಹದ್ದಿಗೆ ಹಾಕ್ದಾಂಗ ಮಾಡೋದಾದ್ರ ನೀವ್ಯಾಕ ಬೇಕು? ಹೋಗ್ರಿ, ಹೋಗ್ರಿ ನಿಮ್ಮನ್ಯಾರು ಕರೆಸಿದ್ದಿಲ್ಲಿ? ನಮ್ಮೆಂಗಸು, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ನಾವು ಹೊಡೀತೀವಿ ಬಡೀತೀವಿ. ನೀವ್ಯಾರಿ ಇದನ್ನ ಹೇಳೋಕೆ. ಎಂದು ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ನಾನು ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗುವ ತನಕವೂ ಅವರ ಜಗಳ, ಗದ್ದಲ, ಗೋಳಾಟ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಮುಗಿಯುವಂತೆ ಅನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುಸುಕಿದ ಪೊಳ್ಳು ದೊಡ್ಡಸ್ತನದ ಪರೆ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಕಳಚಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಮೊಸಳೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ, ಆನೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಶಕ್ತಿವಂತರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಲೆ ಪರಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಿಗದು ಎಂಬ ಅರಿವುಂಟಾಯಿತು.

ಮಾನ್ಯರೇ,

ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾರತಿ ಕಾಸರಗೋಡ್ ಅವರ ಪತ್ರ ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಅಭಿಮಾನಿಯಾದ ನನಗೆ ಅಪರಂಜಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಅವರ ಕಾಳಜಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಗ್ಗನ್ನು ತಂದಿತು. ಆಗ - ಈಗ ಕಿರುಕಾಣಿಕೆಯಂತೆ ಅಪರಂಜಿಗೆ ನನ್ನ ಬರಹಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಬರಹಗಳೂ ಅನೇಕರಿಂದ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಲೇಖನ ಬರೆದದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾರ್ಥಕ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಪರ ಹಾಗೂ ವಿರೋಧ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ವಿರೋಧ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪರದ ಸಾರ್ಥಕತೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಅಪರಂಜಿಯನ್ನು ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಓದುವುದಿಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ವಿಮರ್ಶಕಳಂತೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಳಾಗಿ ಓದಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೇನೆ ಅದರ ತಿಳಿ ನಗೆಯನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಪರಂಜಿಯ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಮಡಿವಂತಿಕೆ ನನಗೆ ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಪತ್ರಿಕೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತವಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗಾಗಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಸಂಕುಚಿತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಕೆಲವೇ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆ ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲೇ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಕೊರವಂಜಿಯನ್ನು ಓಲೈಸಿ, ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಡಿನ ಮಗುವನ್ನು ನಾಡಿಗೆ ತಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಪರಂಜಿಯ ಸುಂದರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಗಿಸಿ ರಂಜಿಸುವ ಅವಳ ಧೈಯವನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸೋಣ.

ಸೂರಿ ಹಾರ್ದಳ್ಳಿಯವರ ಹಾಸ್ಯಲೇಖನ ದೆಹಲಿ-ಸಿಮ್ಲಾಗಳಲ್ಲಿ - ಹಾಸ್ಯದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಿತ್ತಾಯರು, ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗೆ ಅದೊಂದನ್ನು ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರಿ ಹೆಂಗಸರ ಜೊತೆ ಹೆಂಗಸರಾಗಿ ಬೆರೆಯಬೇಕು ಅವರ ಜೊತೆ ಸೀರೆ-ಆಭರಣ, ಅಡಿಗೆ-ಪಡಿಗೆಗಳ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಗಿಸಿದ್ದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಮನರಂಜನೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಇದು ಹಾಸ್ಯದ ತುಣುಕು ಎಂದು ಆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕರಾರು ಏಕೆ?

ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳ ಅಪರಂಜಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಓದುವಂತಾಯಿತು. ವಂದನೆಗಳು.

● ಸುಜಾತ ರಾಜಣ್ಣ

(ಒಂದು ಸತ್ಯಕತೆ)

ದೇವರ್ಕಳು ಕೊಟ್ಟ ಚುನಾವಣೆ

- ಬಿ.ಆರ್. ನಾಗೇಶ್

ಮೂವತ್ತ ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವರ್ಕಳು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವುದು ಕೆಲವೇ ಬಾರಿ. ಆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಹಾಗಾಗಿ ಯಾವತ್ತೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವವರು ಅವರಷ್ಟೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ - ತಾವು ಆಡಿದ ಮಾತು ಮುಂದಿನವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಯಾವ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಅವರಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಾತು. ಅವರಂತೂ ನಿದ್ರಿಸುವುದಿಲ್ಲ - ಹಾಗಾಗಿ ಮಾತು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಹಾಯಾಗುವ ಸುಖ ಕೊಡುವ ಅನೇಕ ಅಪ್ಸರೆಯರು ಇರುತ್ತಾರೆ; ಯಾವ ಬಗೆಯ ನಾಟ್ಯವನ್ನಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧ; ಅಥವಾ ಅವರು ಕುಣಿದದ್ದೇ ನಾಟ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಡಿಯಲು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಜಾಹಿರಾತೂ ಇಲ್ಲದ ಅಮೃತವಿದೆ. (ದೇವತೆಗಳು ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ - ಎಂಬ ತ್ರಿಕಾಲ ಸತ್ಯದ ಮಾತೊಂದು ಇದೆಯಾದರೂ, ಒಮ್ಮೆ ಅಮೃತ ಕುಡಿದವರು ತಿರುಗೊಮ್ಮೆ ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಯಾಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ದೇವ-ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದದೆ.) ಇಂಥಾ ದೇವಲೋಕ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮೌನವಾಗುವುದೂ, ವಿಶಾಲ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ನಕ್ಷತ್ರ, ಸೂರ್ಯ, ಭೂಮಿ, ಉಲ್ಕೆ, ಕೃಷ್ಣ ನಕ್ಷತ್ರ, ಆಕಾಶಗಂಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಚಲನೆಯನ್ನು ತಟಕ್ಕನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುವುದೂ - ಸಮಾನ ಘಟನೆಗಳೇ.

ಇವರ ಅದ್ಭುತ ಮೌನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ - ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ತಿರುಗೊಮ್ಮೆ ಚುನಾವಣೆ ಘೋಷಣೆ ಆದದ್ದು.

ಭಾರತದ ಚುನಾವಣೆ ಎಂದರೆ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಭ್ರಮ. ಯಾವ ಪಕ್ಷ ಗೆಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯ, ಯಾವ ಪಕ್ಷ ಸರಕಾರ ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಪಕ್ಷ ಬದಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಲಂಚಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ - ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳು ಬಾಜಿ ಕಟ್ಟುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರ. ಆದರೆ ಚುನಾವಣೆಯಿಂದ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಏರುತ್ತಿರುವ ವೆಚ್ಚ, ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನಾಹುತ, ಮತಗಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವ ವಿಧಾನ, ಕತ್ತಿಕೋವಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ವಿಧಾನ - ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೇವತೆಗಳ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರಲಾರದವುಗಳು. ಅವರೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದವರೇ. ಸುಂದರಿಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕಂಡರೆ, ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಶತಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ಮೌಲ್ಯಾಧರಿತ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರೇ; ಬೇರೆಯವರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಧಾಳಿ ಇಟ್ಟು ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವರೇ.

ಬೇಕೆಂದಾಗಲಿಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾರಿದವರೇ. ಆದರೂ ಭಾರತದ ಈಗಿನ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿ, ಅವರ ಅದ್ಭುತ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರ ವೀರಗಾಥೆಯನ್ನು ಮೀರಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಮೌನವಾದದ್ದು.

ಮೌನವನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ಮುರಿದವನೆಂದರೆ, ಮೂಲೆಯಿಂದ ಹರಕು ಬಟ್ಟೆ, ಮುರುಕು ಕಿರೀಟ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದ ಕುಬೇರ. ಕುಬೇರನ ಚಿಂತಾಜನಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಅಪ್ಸರೆಯರೆಲ್ಲಾ ತಮಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ಬಂದೀತೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡರು; ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಕುಬೇರನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಆತ ಬಿಕ್ಕಳಿಸುತ್ತಾ ಮಾತಿಗೆ ತೊಡಗಿದ.

“ಆತ್ಮೀಯರೇ, ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಚುನಾವಣೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಹಣದ ದುರುಪಯೋಗದಿಂದ, ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು - ಹಿಂದೆ ನಾನು ಹೇಗಿದ್ದೆ ಎಂದು. ಈಗ ನೋಡಿ - ಉಡಲು ಸರಿಯಾದ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ; ತಲೆಯ ಮೇಲಿಡಲು ಸರಿಯಾದ ಕಿರೀಟವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು, ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುಬೇರನಾಗಿ ಮುಂದರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಯಾದರೂ ನನಗೆ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ನಾಚುಗೆಗಳಿಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಮಾಲ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಧಾಳುವೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನನಗೆಯೇ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಚುನಾವಣೆಯ ಬಳಿಕ ಮಂತ್ರಿಯಾದರೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಾನೆ, ದೋಚುತ್ತಾನೆ - ಎಂಬುದೂ ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲೇಗ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಡುವ ಅಥವಾ ಕಳೆಯುವ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಲ್ಲಿ, ಅಂಕಗಳ ಮೊದಲು ಸೊನ್ನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಅಂಕಿಯ ನಂತರ ಸೊನ್ನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೋ ಎಂಬುದೂ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೂಗತೊಡಗಿದ. ದೇವತೆಗಳು ಕೂಗುವಾಗ ಕಣ್ಣೀರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ - ಸ್ವರ ಮಾತ್ರ.

ಕುಬೇರನ ಈ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಮೇಲೆದ್ದರು. ಸರಸ್ವತಿಗಂತೂ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲೇಳಲು ನಾಚುಗೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ನಾಟ್ಯವಾಡಿದವಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟರಮಣನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದು, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಾನು ಅತಿ ಶ್ರೀಮಂತ ದೇವರು ಎಂದು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ತಾಂಡವ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ತುಂಬಾ ತಲೆನೋವು, ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವ ಅಂದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ - ಹಾಗಾಗಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ಕುಣಿದದ್ದೇ ತಾಂಡವವಾಯಿತು.

ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮ, (ಕಾರಣ ಅವನನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ ಯಾರೂ ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ) ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಭಾರತದಲ್ಲಿ

ಆಗಾಗ ಸಂಭವಿಸುವ ಉಲ್ಕಾಪಾತದಂಥ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆಗುವ ಅಪಾರ ವೆಚ್ಚವನ್ನು, ಕೊಲೆ ಸುಲಿಗೆಗಳನ್ನು, ಮಾನಹಾನಿಯನ್ನು ತಟ್ಟನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನದ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡಲು ತೊಡಗಿದ. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಪುಢಾರಿಗಳ ಮಾತಿನ ಛಾಯೆ, ಏರಿಳಿತ, ಒತ್ತು ಸ್ವರಗಳಿದ್ದುದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು, ಆಗಲೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಬರುವ ರಾಜಕೀಯ ಪಟುಗಳ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ, ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ರಾಜ ಕಾರಣಗಳಂತೆ ಮಾತನಾಡುವ ಚಟ ಬೆಳೆದಿತ್ತು.

“ಈ ರೀತಿಯ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ಚುನಾವಣೆ ಕ್ರಮ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಮೂವತ್ತ ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವರ್ಕಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಥಾ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ನಾಚುಗೆ-ಮರ್ಯಾದೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳೇ ಮರೆತುಹೋಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ, ಮೋಸ, ವಂಚನೆಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಇದು ಯಾವುದೂ ತಲೆ ಹಾಕದಂಥ ಯೋಗ್ಯ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಭಾರತದ ಜನತೆಗೆ ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.” ಎಂದು ಮುನ್ನುಡಿ ಎಸೆದ ಬ್ರಹ್ಮ. ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಇದು ಹೌದೆನಿಸಿತು. ಕಾರಣ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಬಲ್ಲವ ಬ್ರಹ್ಮನೊಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು.

“ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ಮಹಾನ್. ಆದರೆ ಈ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಚುನಾವಣೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು?” ಎಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸರಸ್ವತಿ ಕೇಳಿದಳು. ತನ್ನ ಮಗಳು/ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಬಂದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ವಾಕುದ್ರೇಕವಾಯಿತು. ಆತ ಹೊಸ ಚುನಾವಣೆಯ ಕ್ರಮ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ವಾಹನವಾದ ಇಲಿಯ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಣಪತಿ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಬಂದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ.

“ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವ ಚುನಾವಣೆಯ ಕ್ರಮ ನಿಯಮಗಳು ಹೀಗಿರಬೇಕು. ಇದು ದೇವವಾಣಿ. ನಾವು ರೂಪಿಸಿದ ಈ ಕ್ರಮ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿ ಯಾರಾದರೂ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ, ಅಥವಾ ಈ ತನಕ ನಡೆದುಬಂದ ಚುನಾವಣಾ ಕ್ರಮವನ್ನೆ ಮುಂದೆಯೂ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅಂಥವರ ತಲೆಮೇಲೆ ದೇವಶಾಪ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರ ತಲೆ ಸಾವಿರ ಹೋಳಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಬಾರದ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೇಟುಗಳಂತೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುತ್ತವೆ.

1. ಈಗಿರುವ ಮತಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಟ್ಟು 543 ಲೋಕಸಭಾ ಸದಸ್ಯರ ಆಯ್ಕೆ ನಡೆಯಬೇಕು; ಎಂದರೆ ಇಡೀ ದೇಶದ 543 ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣಾ ಕಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಈ ಚುನಾವಣಾ ಕಣಗಳು

ಮೂವತ್ತು ಅಡಿ ವ್ಯಾಸದ ಒಂದು ವೃತ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಹನ್ನೆರಡು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಪಾರದರ್ಶಕ ಬೇಲಿ ಇರಬೇಕು. ಆ ಕಣದ ಹೊರಗಡೆ ನಿಂತಿದ್ದೇ ಆಯಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಡಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವವನ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುವಂತಿರಬೇಕು.

2. ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಚುನಾವಣಾ ಕಣಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬಹುದು. ಏನೂ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನೂ ಸ್ಪರ್ಧಾಳುವಾಗಬಹುದು. ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದರೆ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಲೋಕಸಭಾ ಸದಸ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ.
3. ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯೂ ಮುಂಗಡ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಜೀವ ವಿಮೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿರಬಾರದು.
4. ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ದಿನದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಭಾರತದ 543 ಚುನಾವಣಾ ಕಣದಲ್ಲಿ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಲೋಕಸಭಾ ಸದಸ್ಯರ ಆಯ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಚುನಾವಣೆಯ ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು, ಸದ್ಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುವ ಆದಿಶೇಷನೇ ನೋಡಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಖ್ಯ.
5. ನಿಶ್ಚಿತ ದಿನದಲ್ಲಿ, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ತೈಲಾಭ್ಯಂಜನ ಮಾಡಿ, ಕಣದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಕಣದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಬಳಿ ಯಾವ ಆಯುಧಗಳೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ತಪಾಸಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ - ಬ್ಲೇಡು ಸಹಾ ಇರಬಾರದು - ಇದು ಮುಖ್ಯ.
6. ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಬರಿಯ ಕಪ್ಪು ಚಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಧರಿಸಿರಬೇಕು. ಈ ಚಡ್ಡಿಗೆ ಕಿಸೆಗಳಿರಬಾರದು ಮತ್ತು ಅದು ಮೊಣಕಾಲಿಗಿಂತ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದಿರಬಾರದು.
7. ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಕಣದೊಳಗೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ, ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡಬಹುದು.
8. ಎಲ್ಲರ ಮಾತು ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ, ಆಯಾಯ ಸ್ಥಳದ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ, ಕಣದೊಳಗೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಬಳಿ ತೆರಳಿ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಐದು ಅಡಿ ಉದ್ದ, ಆರು ಇಂಚು ಸುತ್ತಳತೆಯ ಬೀಟಿ ಮರದ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.
9. ದೊಣ್ಣೆಯ ತೂಕ ಒಂದೇ ಆಗಿರಬೇಕು - ಸುತ್ತಳತೆ ಕೂಡಾ.
10. ಸ್ಪರ್ಧಾಳುಗಳಿಗೆ ಬೀಟಿ ಮರದ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ, ವೃತ್ತದ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬೆನ್ನುಹಾಕಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಚುನಾವಣಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಕಣದಿಂದ ಹೊರಬಂದು, ಕಣಕ್ಕಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬೀಗ ಜಡಿಯಬೇಕು.
11. ಇಂಥಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಒಂದು ಪೊಲೀಸ್ ವಿಝಿಲ್ ಊದಿದೊಡನೆಯೇ, ಕಣದೊಳಗೆ ನಿಜವಾದ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆರಂಭವಾಗುವುದು.

12. ಸ್ಪರ್ಧಾಳುಗಳು ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ, ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಹೊಡೆಯಬಹುದು. ಬೇರೊಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಧಾಳುವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ದೂಡುವುದಾಗಲೀ, ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆಯುವುದಾಗಲೀ ಕೂಡದು. ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಯಾಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅದೂ ಬೀಟಿ ಮರದ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಎಂದು ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ದೊಣ್ಣೆ ಹೊಡೆದಾಟ ಸಾಗಬೇಕು. ತಲೆ ಒಡೆದು ಕೆಳಬಿದ್ದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಅವರ ಶವಗಳನ್ನು ಕಣದಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಚುನಾವಣಾ ಅಧಿಕಾರಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು.
13. ಯಾವನಾದರೂ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ, ಆತ ಚುನಾವಣಾ ಕಣದಿಂದ, ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಹೋರಾಟದ ಬಳಿಕ ಹೊರಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೊರಬರುವ ಮೊದಲು ಅಂಥಾ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಕಣದ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು, ಮಾತ್ರ ಶಂಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಮಾತ್ರ ಶಂಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಬಳಿಕಷ್ಟೇ, ಚುನಾವಣಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಂಥವನನ್ನು ಕಣದಿಂದ ಹೊರತೆರಳುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇಂಥವ ಚುನಾವಣೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದ ತನ್ನ ನಾಮಪತ್ರವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.
14. ಒಬ್ಬ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವಷ್ಟು ಕಾಲ, ಕಣದೊಳಗೆ ಹೊಡೆದಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಣದೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ನೆತ್ತರು ಕಾರಿ ಸತ್ತರೆ ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹುಚ್ಚರಾದರೆ, ಅಂಥಾ ಮತ-ಕಣದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಚುನಾವಣೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು.
15. ರಕ್ತಸಿಕ್ತನಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು ಕಣದಿಂದ ಹೊರತಂದು, ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಿ, ಬೇಕಾದರೆ ಆಮ್ಲಜನಕ ಸಿಲಿಂಡರ್ ಸಹಿತ, ಕಾಂಟೆನ್ಸರ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಿ, ಸಂಜೆಯ ಒಳಗಾಗಿ ಅಂಥ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಡಿಲ್ಲಿಯ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಕಟ್ಟಡದ ಹೊರಗಿನ ವಿಶಾಲವಾದ ಮೈದಾನಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಂತಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿರುವ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಬಂದು ಬಿದ್ದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ತಲೆ, ಮೂಗು, ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಗಳಿಂದ ರಕ್ತ ಸೋರದೆ ಇದ್ದರೆ, ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಎರಡು ಮೂಳೆಗಳಾದರೂ ಮುರಿದು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವರನ್ನು ಅವರ ಊರಿಗೆ, ಆಮ್ಲಜನಕ ಸಿಲಿಂಡರ್ ರಹಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ.
16. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಬೀಟಿ ಮರದ ದೊಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಕಣದ ರಚನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಮತ್ತಾವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಚುನಾವಣೆಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

17. ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗಿ, ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೂಳೆ ಮುರಿತಗಳಾಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯೋ, ಆತ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಗಾಯಗಳಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮೂಳೆ ಮುರಿತಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಗಳ ವಿತರಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ.
18. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪುರುಷರೊಡನೆ ಹೋರಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಕಣದ ಒಳಹೋದರೆ, ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಆಯ್ಕೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಭೇದ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಚಡ್ಡಿಯ ಬದಲು ಸಲ್ವಾರ್ ಕಮೀಜ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆ ತೋರಿಸಲು ಬೇಕಷ್ಟು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ತಲೆಕೂದಲನ್ನು ಗಂಡಸರಂತೆ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪೆಟ್ಟುತಿಂದಾಗ ಗಂಡಸರನ್ನು ಬೈಯಬಾರದು ಎಂಬುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ.
19. ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳೇ ಇದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಬೀಟಿ ಮರದ ದೊಣ್ಣೆಯ ಬದಲು, ಸ್ಪೀಲಿನ ಲಟ್ಟಣಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು."

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಣಪತಿ ಬರೆದದ್ದೆ ಬರೆದದ್ದು. ಆಗ ಗಣಪತಿಗೆ ಹೊಳೆದ ಒಂದು ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಇಡೀ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿದ್ದರೆ, ಎಷ್ಟು ಆಕ್ಸೋಹಿಣಿ ಸೈನಿಕರು ಜೀವದಿಂದ ಉಳಿದು, ಇಡೀ ಭರತಖಂಡ ಜನಗಳಿಂದಲೇ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು.

ಸರಿ. ಚುನಾವಣಾ ಕ್ರಮ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಹಾಕಿದರು. ಅದನ್ನು ನಾರದರು ಡಿಲ್ಲಿಯ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಭವನದ ಒಳಗೆ ಇರಿಸಿ ಬರಬೇಕೆಂದಾಯಿತು.

ಬರಿಯ ಒಂದು ಕೋಟಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಬಹುದಾದ ಈ ಚುನಾವಣಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ಭಾರತದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಓದಿ ಆನಂದ ತುಂದಿಲರಾದರು. ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳೇ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ರಾಜ್ಯ ಆಳಿದರು; ಇವರಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಪೋಲಿಸರು ಬಂದರು. ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆ ಅತಿ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯ ಹಿಂದೆಯೂ ಒಬ್ಬ ಪೋಲಿಸ್ ಇರುವಂತಾಯಿತು ಇದರಿಂದಾಗಿ ದೇಶದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ತಟಕ್ಕನೆ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು.

ದೇವತೆಗಳು ತಿರುಗೊಮ್ಮೆ ಅಮೃತ ಕುಡಿದು, ಅಪ್ಸರೆಯರ ನರ್ತನವನ್ನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ನೋಡತೊಡಗಿದರು - ಸ್ಪರ್ಶೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜಾಗ್ರತವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು. ಆದಿಶೇಷ ತಿರುಗೊಮ್ಮೆ ಸುಖವಾಗಿ ಹಾಸುಗೆಯಾದ; ನಿದ್ರಿಸತೊಡಗಿದ.

ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ಕಥೆ

- ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಒಂದೂರು. ಬಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಊರು. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಹಸಿರು ತುಂಬಿದ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಲ್ಲ. ನಲಿಯುತ್ತಾ ಹರಿಯುವ ನದಿಗಳಿಲ್ಲ. ಧುಮುಕಿ ಭೋರ್ಗರೆಯುವ ಜಲಪಾತವಿಲ್ಲ. (ಹೀಗಾಗಿ ಪಾರದರ್ಶಕ ಉಡುಗೆ ಧರಿಸಿ ನೀರಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ವೃಂದ ನೃತ್ಯದ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಕಲಾವಿದೆಯರು ನಾಯಕಿಯೊಡನೆ ಕ್ಯಾಮರಾವಿಗೆ ಪೋಸ್ ಕೊಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಡೆ ಇಲ್ಲ) ಇರುವುದು ಒಂದೆರಡು ಬೋಳು ಗುಡ್ಡೆಗಳು. ನೀರಿನ ಅಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಒಣಗಿ ಕೆಂಪು ಧೂಳು ಮೆತ್ತಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಗಿಡಗಂಟೆಗಳು, ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಅಲ್ಲೊಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಈಚಲ ಮರ. ಇದು ಈ ಊರಿನ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯ. ಇದು ಈ ಕಥೆಯ ಭೂಮಿಕೆ.

ಕಥಾ ನಾಯಕ ನೀವು ಊಹಿಸಿದಂತೆ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೇ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಊಹೆಗೆ ಸ್ವಚ್ಛಂದತೆ ಕೊಡದೆ ಹದ್ದುಬಸ್ತಿನಲ್ಲಿಡಿ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಇವನದು ಅತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಪು. ಸೌತೇಕಾಯಿಯಂತಹ ಮುಖ, ದೊಣ್ಣೆ ಮೆಣಸಿನ ಮೂಗು, ಪಡವಲದಂತಹ ತೋಳುಗಳು, ಗುಹೆಯೊಳಗಿಂದ ಇಣುಕುತ್ತಿರುವ ಪುಟ್ಟ ಕಣ್ಣು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುವವ. ಇತ್ತ ಬಡವನೂ ಅಲ್ಲದ ಶ್ರೀಮಂತನೂ ಅಲ್ಲದ ತ್ರಿಶಂಕು ಲೋಕದವನು. ಈತನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿದ್ದು ಒಬ್ಬರು ಗೋಡೆ ಏರಿ ಹಾರ ಧರಿಸಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಕಣ್ಣೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಾ ಹಾಡುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದು ಈ ಕಥೆಯ ವಿಶೇಷ. ಈ ನಾಯಕನ ಸಂಗಡ ವೇಗವಾಗಿ ಮೋಟಾರ್ ಬೈಕ್ ಓಡಿಸುತ್ತಾ ಸಹಪಾಠಿನಿಯರನ್ನು ಕೀಟಲೆ ಗೈಯುತ್ತಾ ಬರುವ ಗೆಲೆಯರ ಗುಂಪಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲೂ ಅವನ ಸಂಗಾತಿ ಒಂದು ಡಬ್ಬ ಸೈಕಲ್ಲೇ. (ಭಾವಿ ನಿರ್ಮಾಪಕ/ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಗಮನಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟಿದ್ದೀರಾದರೆ ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ, ವಾಯು ಮಾಲಿನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾಯಕನಿಂದ ಪುಟ್ಟ ಭಾಷಣವನ್ನು ಬಿಗಿಸಿ ತಾನು ಅದರಿಂದ ಕಲುಷಿತ ಹೊಗೆ ಉಗುಳುವ ದ್ವಿಚಕ್ರ/ ಚತುಶ್ಚಕ್ರ ವಾಹನಬಿಟ್ಟು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸೈಕಲ್ಲಿಗೇ ಜೋತು ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿಸಬಹುದು) ಇವನು ಸ್ವಭಾವತಃ ಏಕಾಂಗಿ ಹಾಗಂದೊಡನೆ ಕಪೋಲ ಕೇಶಧಾರಿ, ದೊಗಳೆ ಪಾಯಿಜಾಮ ಜುಬ್ಬ, ತೂಗು ಚೀಲದ ಕವಿಯಂತೂ ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಪದ್ಯವಿರಲಿ ಗದ್ಯವನ್ನೂ ರಚಿಸಲಾಗದ ಪರಿಶೋಚನೀಯ ಪ್ರಾಣ. ಸಂಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲಾವಿಹೀನನಾದ ಪಶುವಿನಂತಹವನು. ಜೊತೆಗೆ ತುಸು ಅಂಜುಕುಳಿ ಬೇರೆ.

ಇತ್ತ ನಾಯಕಿಯೂ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯೇ. ಅವಳಪ್ಪನಿಗೆ ನಾಲ್ಕಂತಸ್ತಿನ ಮನೆ, ಮೂರು ಕಾರು, ಎರಡು ಹ್ಯಾಲಿಕ್ಯಾಪ್ಟರ್ ಅಥವಾ ತೇಲಿ ಹೋಗಲು ಒಂದು

ಹಡಗು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಭಟ್ಟರು, ಕಾರಿನ ಡ್ರೈವರ್ ಯಾವ ಆಳುಕಾಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. (ಅನಾವಶ್ಯಕ ಪಾತ್ರ ಗಳಿಸಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಖರ್ಚನ್ನು ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿರಿಸಿರುವುದು ಈ ಕಥೆಯ ಮುಖ್ಯ ಆಕರ್ಷಣೆ) ಎಮ್ಮೆಯಂತೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದರೂ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಬಾರಿ ಡ್ಯಾಡಿ, ಡ್ಯಾಡಿ... ಡ್ಯಾಡಿ ಎಂದು ಮುದ್ದುಗರೆಯುವಳಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿಸಿ ಮೆರೆಸುವವನೂ ಅಲ್ಲ ಅವಳಪ್ಪ. ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯರು.

ಒಂದು ದಿನ ಕಾಲೇಜಿನ ಎಡ ಮಹಡಿಯಿಂದ ನಾಯಕನೂ ಬಲ ಮಹಡಿಯಿಂದ ನಾಯಕಿಯೂ ರಭಸದಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆಹಾ...! ಇಲ್ಲೇ ನೀವು ತಪ್ಪುವುದು, ನಿಮ್ಮೆಣಕೆಯಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭ್ರಮೆ ಹಿಡಿದವರಂತರೆ ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೇಮಾಂಕುರಕ್ಕಂತೂ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ಕೈ ತಿವಿಯುತ್ತಾ ಕಾಲುಗಳು ತಿರುಚುತ್ತಾ ಹಾಡು ನೃತ್ಯದ ಸನ್ನಿವೇಶ ವಿಲ್ಲದ್ದು ಕಥೆಯ ನೈಜತೆಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುವಂತಹದು.

ಒಂದು ದಿನ ನಾಯಕಿ ಕೂದಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣುಚ್ಚುವಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೈಯಿಂದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವ ವಿಫಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. (ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅವಳನ್ನಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿರುವ ಕೂದಲಿಗೆ ರಿಬ್ಬನ್ನೋ, ಕ್ಲಿಪ್ಪೋ ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ತುಡಿತ ಉಂಟಾದರೆ ಇವರು ಕಥಾ ಪಾತ್ರದೊಡನೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ) ಸೂಜಿನ ಮೊನೆ ಹಿಮ್ಮಡಿಯ ಶೂಸ್ ಧರಿಸಿ ಬಹು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಗೂಳಿಯಂತೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಪುಡಾರಿ ಮಗ ಗುಳ್ಳಪ್ಪ ಮರದ ಮರೆಯಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಖುಷಿಯಾಗಿ ಶಿಳ್ಳೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ನಿರ್ಜನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಠಾತ್ತನೆ ಕೇಳಿಬಂದ ಶಿಳ್ಳೆಯಿಂದ ಬೆದರಿದ ನಾಯಕಿ ಸಮತೋಲನ ತಪ್ಪಿ (ಸೂಚಿ ಮೊನೆ ಹಿಮ್ಮಡಿಗೇ ಯಾವ ಸೀಮೆ ತೋಲನ ಅನ್ನುತ್ತೀರಾ? ಅನ್ನಿ ಅನ್ನಿ) ಬೀಳುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಖಳನಾಯಕನಾದ ಗುಳ್ಳಪ್ಪನು ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಹಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಹಾ ಪ್ರಿಯೇ, ಪ್ರಶಾಂತ ಹೃದಯೇ

ಹಾನಿ ಪೊಂದಿದೆಯಾ? ಪ್ರಿಯೇ

(ಯಾವುದೋ ಹಳೆಯ ಗೀತೆಯ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ನನಗೂ ಅಷ್ಟೇ) ಗೀತೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಲು ಉಳುಕಿ ರೋಧಿಸುವ ನಾಯಕಿಯನ್ನು ಮೇಲೆಬ್ಬಿಸಲು ಅವಳ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವನ ಪಂಕ್ಚರ್ ಆದ ಸೈಕಲನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾಯಕನ ಪ್ರವೇಶ. ತನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಯನ್ನು ಮತ್ತಾರೋ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಸಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ಹಲ್ಲು ಮುರಿಯ ಬೇಕೆನಿಸಿದರೂ ಗುಳ್ಳಪ್ಪನ ಉದ್ದಿನ ವಡೆಯಂತಹ ದೇಹ ದಾರ್ಢ್ಯವನ್ನು, ತನ್ನ ವಣಕಲು ಗೋರಿ ಕಾಯಿಯ ಶರೀರವನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಹಲ್ಲು

ಮುರಿಯುವ ಕಾಯಕವನ್ನು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ದಂತ ವೈದ್ಯರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬಿದ್ದವಳನ್ನೆಬ್ಬಿಸಲು ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳನ್ನೂ ನೀಡಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾನೆ. ಗುಳ್ಳಪ್ಪ ಕೆಂಡಾ ಮಂಡಲವಾಗಿ ನಾಯಕನನ್ನು ತನ್ನ ಬಲಿಷ್ಠ ಬಾಹುಗಳಿಂದ ವೆಟ್ ಗ್ರೆಂಡರ್‌ನಂತೆ ರುಬ್ಬಿ ಚಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾಯಕಿ ತನ್ನ ಶ್ಯೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಜಾಗ ಖಾಲಿಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ಚಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದ ನಾಯಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದು ಅತಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಇಡ್ಲಿಯಂತಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರು ಗುಳ್ಳಪ್ಪನಿಂದ ದೊರೆತ ಅತಿಥ್ಯವನ್ನೇ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಕೊರಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಫೇಲಾಗುತ್ತಾನೆ. ನಾಯಕಿ ಉತ್ತಮ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿ ಕೈತುಂಬ ಸಂಬಳ ತರುವ ಮೃದು ಸಾಮಗ್ರಿ (ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್!) ಉದ್ಯೋಗ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾಳೆ.

ಮುಂದಿನ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕೂಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದವನ ಭವಿಷ್ಯವೇನು? ಮದುವೆ ಮಾಡುವ ಎಂದರೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸಾಕಲು ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಬೇಡವೆ? ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯಲು ಡಿಗ್ರಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಚೀಟಿ ಬೇಡವೇ? ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಶದಶಮಾನದಿಂದಿದ್ದು ನಾಯಕನನ್ನು ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ಚಾಕರಿಯ ಮುದುಕಪ್ಪ ಮುತ್ತಿನಂತಹ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. “ಚಾಕ್ರಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಏನಾತು? ಈಗ ನನ್ನಳಿಯನ್ನೇ ತೊಗೋಳ್ಳಿ. ನಾಕು ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ. ಚಾಕ್ರಿ ಇದ್ಯೇ? ನನ್ನ ಭಾಮೈದ ಅವ್ವೆ ಎರಡು ಎಂಟ್ರು ಮಡಿಕ್ಕಂಡವ್ವೆ. ಚಾಕ್ರಿ ಇದ್ಯೇ? ಚಾಕ್ರಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಓಯ್ತು. ಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡ್ಕಂಡಿರೋ ಉಡ್ಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಬುಡಿ. ಅವ್ವೆ ಇವ್ವನ್ನ ಸಾಕ್ತಾಳೆ” ಹೌದಲ್ಲ! ಎಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಆಲೋಚನೆ. ತಮ್ಮ ಮಡ್ಡಿ ತಲೆಗೆಕೆದು ಮೊದಲೇ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ? ತಮ್ಮ ಆನಂದವನ್ನು ಯುಗಳ ಗೀತೆಯ ಮೂಲಕ ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅದ್ಭುತಾ.... ಅದ್ಭುತಾ.... ಆಲೋಚನೆ.... ಕಮಲ ಲೋಚನೆ, ಮೀನ ಲೋಚನೆ.... ಪದ್ಮ ಲೋಚನೆ.... ಹಾ ಹಾ ಹೀ ಹಿ... ಹು.... ಚ್ಚು... ಆ... ಲೋಚನೆ. (ಹಾಡಿನ ಗತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಮಾಮ, ಮಾಮಿಯರೂ ಕಲೆತು ಭಾಂಗ್ರಾ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೇನು ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾಂಗ್ರಾವೇ ಎಂದು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಬೇಡಿ. ಇದು ಭಾವೈಕ್ಯತೆ ಸ್ವಾಮಿ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೈಕ್ಯತೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದರೆ ನಾವೇಕೆ ಬೇಡವೆನ್ನೋಣ)

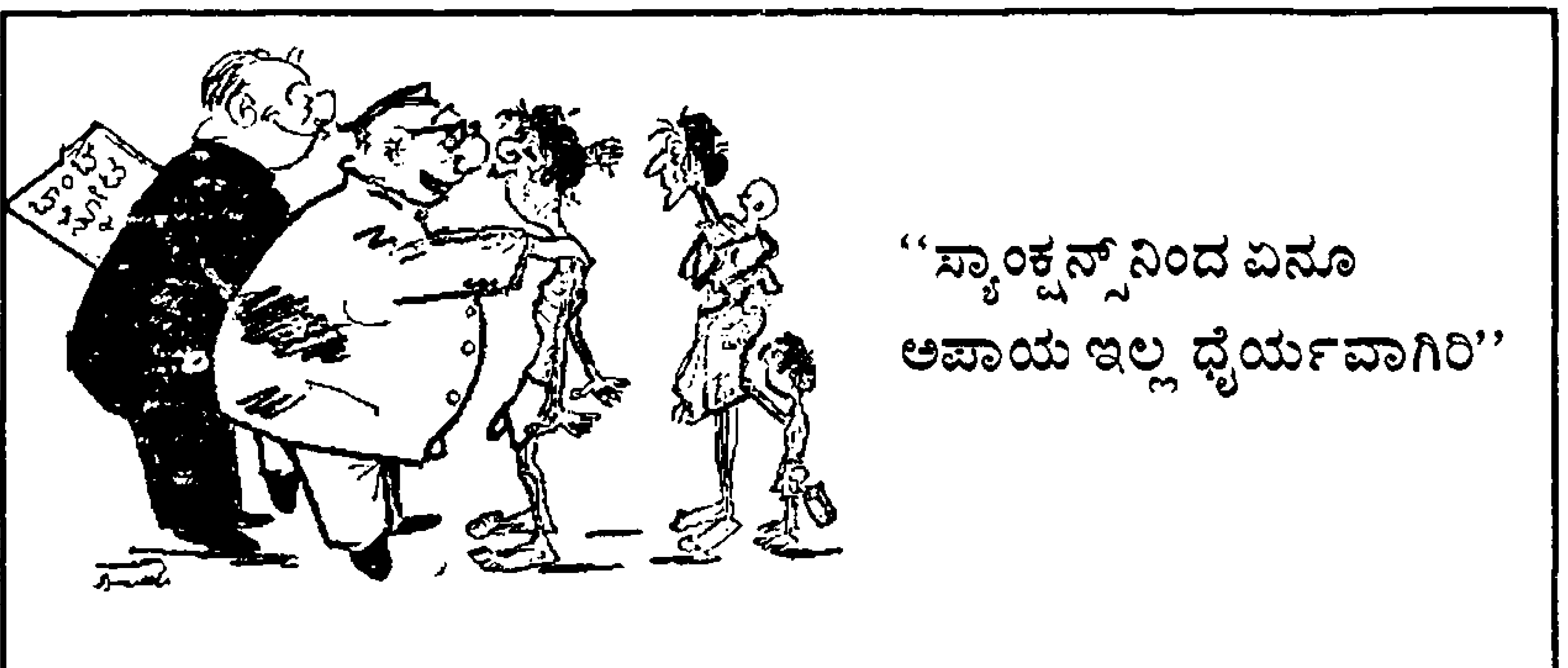
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮದುವೆ ದಳ್ಳಾಳಿಯ ಸೂತ್ರಧಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ನಾಯಕಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಾಯಕಿ ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಲನೋಡುತ್ತಾ ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಹಿಡಿದು ಬಂದು ನಾಚಿ ನೀರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಬರುವಾಗ ಬಸ್ ಸಿಗದೆ ಸೋತು ಸೊರಗಿ ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಭಸದಿಂದ ಒಳ ಬರುತ್ತಾ ಹೊಸ್ತಿಲಿಗೆ ಎಡವಿ ನಾಯಕನ ಬಳಿ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತಾಳೆ.

ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ "ಅಯ್ಯೋ, ಇವೇನಾ? ನಾನು ಯಾರೊಂದಿದ್ದೆ. ಇಪ್ಪು ನನ್ನ ಕ್ಲಾಸ್‌ಮೇಟು" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ನಾಯಕನಿಗೆ ಫ್ಲಾಷ್ ಬ್ಯಾಕ್ ಕಣ್ಣಿಂದ ಹಾಯುತ್ತದೆ. ಆಕೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದು, ಗುಳ್ಳಪ್ಪ ಅಪ್ಪಿದ್ದು. ತಾನೂ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ರುಬ್ಬಿದ್ದು. ನಾಯಕ ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಆ ಕೋಣೆಗೆ ಭೂಷಣವಾಗಿ ಇರುವ ಪಿಯಾನೋ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಗುಳ್ಳಪ್ಪ ತನ್ನನ್ನು ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಒದಗದೆ ಪರಾರಿಯಾದವಳ ಕೈಹಿಡಿದರೆ ತನ್ನಗತಿ? ಇಂತಹ ಆಳವಾದ ಚಿಂತನೆಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಗೀತೆ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ನಾಯಕಿ ಕೇವಲ ಗುಳ್ಳಪ್ಪನಿಂದ ಅಪ್ಪಚ್ಚಿಯಾದ ಇಂತಹವನನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದರೆ ತನಗೆಂತಹ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕೀತು, ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಭಗವಂತಾ ಎನ್ನುವ ಶೋಕಗೀತೆ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಇತ್ತ ನಾಯಕನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ವರದಕ್ಷಿಣೆ, ವರೋಪಚಾರದ 'ವ' ಕಾರವನ್ನೂ ಉಚ್ಚರಿಸದೆ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಸುಲಗ್ನಾ ಸಾವಧಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಳನಾಯಕನ ಪ್ರವೇಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ನಾಯಕನ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೋ ಕೊಲೆಯ ಅಪಾದನೆ ಹೊರಿಸಿ ಖೈದು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ನಾಯಕ ಎಂದು ಆಪಾದಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ವಿಶೇಷವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವ ಸಾವಿರಾರು ಮದುವೆಗಳಂತೆ ಇದೂ ನಡೆದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಾಯಕ ನಾಯಕಿಗೆ ತಾಳಿ ಬಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಗಳೂ (ಗುಳ್ಳಪ್ಪನೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ವರಸೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಕ್ಯಾಮರಾವಿನತ್ತ ಹಲ್ಕಿರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ

ಶುಭಂ

ವಿ.ಸೂ.: ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯುವ ತಾಕತ್ತು, ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಥೈರ್ಯ ಇರುವ ಸಾಹಸಿಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ರೀಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮುಘತ್ತಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಆಸ್ಕರ್ ಯಾ ಬರ್ಲಿನ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಾಹಸ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಾಗಿ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

“ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್‌ನಿಂದ ಏನೂ
ಅಪಾಯ ಇಲ್ಲ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಿ”

With Best Compliments from

Ravi Graphics

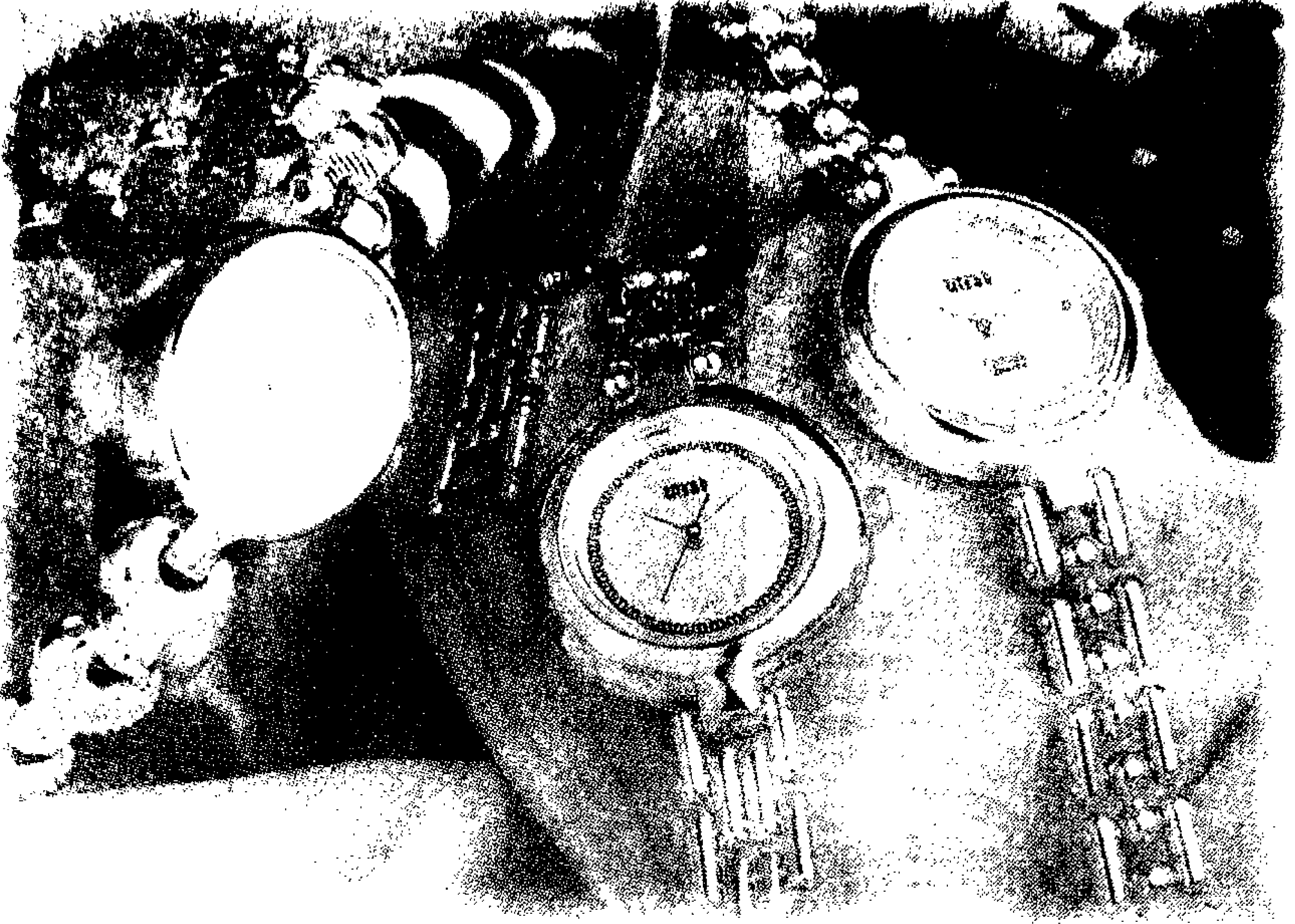
Quality Offset Printers

62, 4th Cross, SSI Area
Rajajinagar, Bangalore 560 010
☎ 335 5536, 338 7163

ಎದರೊಡಗುತ್ತಿವೆ

ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ

ವಾಚುಗಳು

ಉತ್ಸವ ವಾಚುಗಳು... ತುಂಬಾ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗಾಗಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ
ಅಲಂಕೃತವಾಗಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಂತಹ ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ
ಸಯಲ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ. ಇವು ನೋಡಲು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅತಿ ಸುಂದರ.

ಈ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು 5 ಮೈಕ್ರಾನ್ ಚಿನ್ನದ
ಮುಲಾಮಿನ ಬ್ರೇಸ್‌ಲೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಅತಿ
ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಶೋಭೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.
ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ತ್ರೀಯ
ವಾಚ್ ಸಹ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ?

hunk
WISAV

ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ, ಟೈಂ ಆರ್ಟ್, ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ಕಂಪೆನಿ ಷೋರೂಮ್ ಮತ್ತು ಎಚ್‌ಎಮ್‌ಟಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಷೋರೂಮ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಅನುಮೋದಿತ ರೀಟೇಲ್ ಅಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ.